

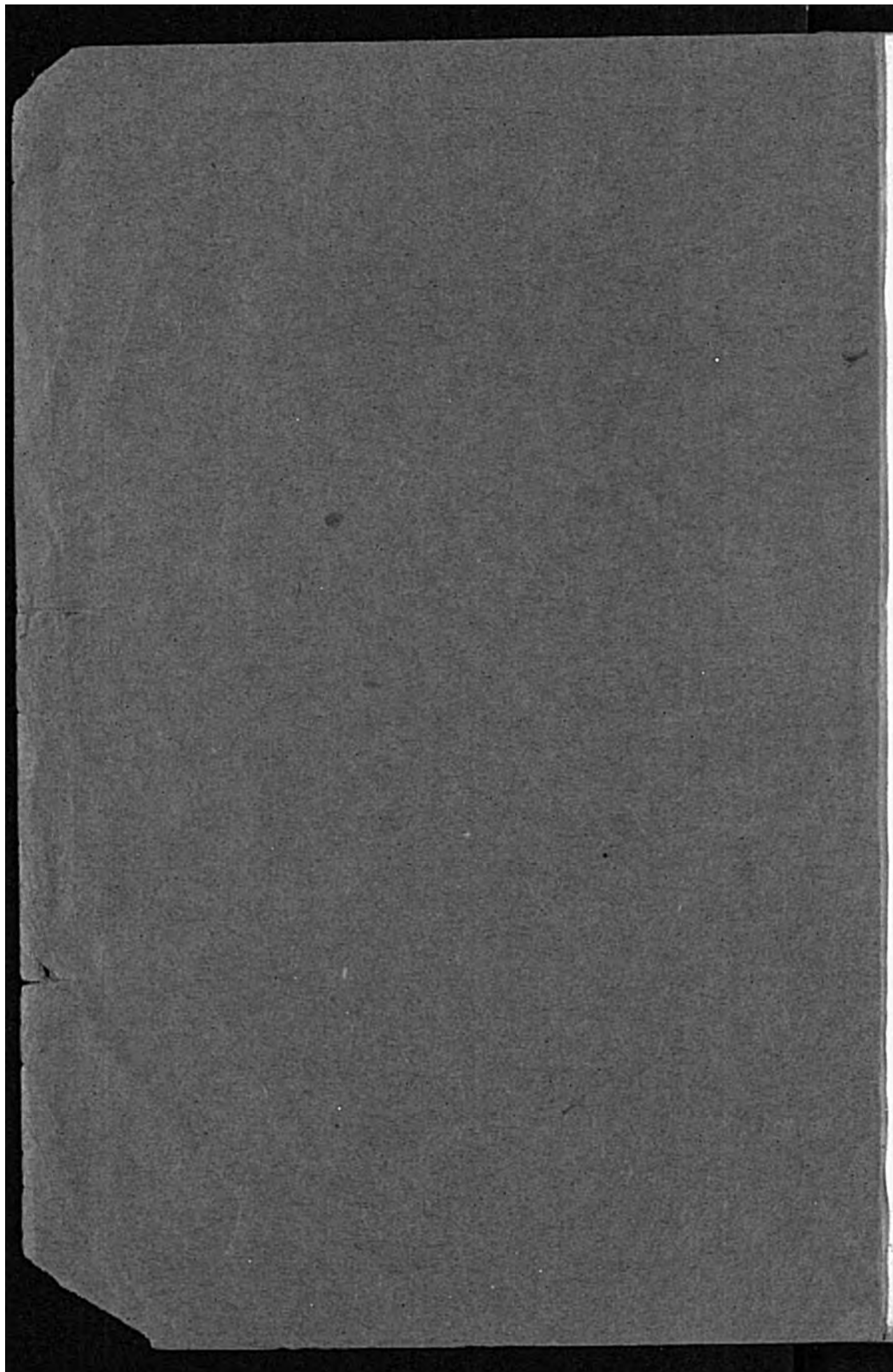

USTAWA
SIEDLECKIEGO
TOWARZYSTWA KREDYTOWEGO
MIEJSKIEGO.

Drukarnia Cz. Dębińskiego, Siedlce ul. 1-go Maja 20.

1930 r.

REGIONALIA

USTAWA
SIEDLECKIEGO
TOWARZYSTWA KREDYTOWEGO
MIEJSKIEGO.

Drukarnia Cz. Dębińskiego, Siedlce ul. 1-go Maja 20.

—
1 9 3 0 r.

262

REGIONALIA

23 Listopada 1898.
№ 18103.

Na oryginale napisano „Zatwierdzam”
Podpisał: Minister Finansów.
Sekretarz Stanu Witte.
6 Lipca 1898 r.

U S T A W A

Siedleckiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.*)

Zatwierdzona 6 Lipca 1898 r. (18 Lipca 1898 r.)

Ze zmianami i dopełnieniami, zatwierdzonemi w drodze prawodawczej.

R O Z D Z I A Ł I.

Zasady ogólne.

§ 1.

Siedleckie Towarzystwo Kredytowe miejskie założone zostaje przez właścicieli nieruchomości, hipoteką miejską Siedlecką objętych, w celu udzielania pożyczek w listach zastawnych, za zabezpieczeniem na tychże nieruchomościach.

UWAGA. Obowiązki założycieli Towarzystwa wkládają się na osoby, przez właścicieli nieruchomości miasta Siedlec z pomiędzy siebie wybrane i przez naczelnika gubernji zatwierdzone. **)

*) Zbiór Praw i Pozp. Rząd. z dnia 5 Listopada 1898 r. № 142.

**) Wedle protokołu, sporządzonego w Magistracie m. Siedlec w dniu 16 (28) Stycznia 1899 r. wybrani zostali na założycieli Towarzystwa: 1) Józef Górski, 2) Wincenty Hoyer, 3) Abram Kamiński, 4) Wiktor Miłkowski, 5) Juljan Płachecki, 6) Kazimierz Pruski, 7) Józef Różycki, 8) Jakób Słuszny, 9) Stanisław Sunderland, 10) Wincenty Wolfke;—wybór ten Pan Naczelnik gubernji decyzyą z dnia 5 (17) Marca 1899 r. potwierdził.

§ 2.

Zaciągający pożyczkę od Towarzystwa zostaje jego członkiem i staje się odpowiedzialnym z nieruchomości pod zabezpieczenie pożyczki poddanej:

1) za regularne wypłaty rat terminowych od tejże pożyczki;

2) za ściśle wypełnienie wszystkich zobowiązań, przez Towarzystwo zaciągniętych pod zbiorową odpowiedzialnością jego członków (§ 3 i 34). W obu wypadkach odpowiedzialność każdego z członków rozciąga się jedynie do nieruchomości, pod bezpieczeństwo Towarzystwa poddanej.

§ 3.

Na początkowe urządzenie i pokrycie kosztów administracji Towarzystwa w pierwszych chwilach, jak również na pewnoś umorzenia w czasie właściwym listów zastawnych, wypłaty procentów od nich przypadających, w razie przypadkowej zwłoki ze strony stowarzyszonych, w uiszczaniu należnych od nich rat, Towarzystwo może zaciągnąć pożyczkę pod warunkiem, aby ogólna jej suma nie przenosiła dwadzieścia tysięcy rubli i aby akuratność wypłaty tego długu była zabezpieczoną zbiorową odpowiedzialnością stowarzyszonych.

§ 4.

Towarzystwo uważa się za zawiązane, skoro przynajmniej dwudziestu właścicieli nieruchomości, o których mowa w § 1, ubezpieczonych od ognia na sumę nie mniejszą, jak sto dwadzieścia tysięcy rubli, wniesie, odpowiednio do §§ 20 i 21 Ustawy niniejszej, podanie o przyjęcie ich do Towarzystwa. Następnie dozwala się przystępować do Towarzystwa w każdym czasie.

§ 5.

Po przystąpieniu do Towarzystwa, wskazanej w § 4 liczby właścicieli nieruchomości, ubezpieczonych od ognia na sumę w tymże § oznaczoną, założyciele Towarzystwa zwołują Ogólne Zebranie, które wybiera członków Dyrekcji i Komitetu Nadzorczego Towarzystwa.

O czasie w którym nastąpi rozpoczęcie działalności Towarzystwa Zarząd tegoż obowiązany jest, niezależnie od opublikowania, donieść do wiadomości Ministerjum Finansów.

§ 6.

Temu Ogólnemu Zebraniu założyciele przedstawiają rachunki z wdatków, poniesionych na początkowe urządzenie Towarzystwa.

§ 7.

Istnienie Towarzystwa nie ogranicza się żadnym terminem. Towarzystwo może być rozwiązane wskutek uchwały Zebrania Pełnomocników, *) a w takim razie Zebranie ogłasza:

1) o terminie zakończenia czynności swoich, który powinien odpowiadać terminowi umorzenia ostatniej serji pożyczek, i

2) że wwdawanie nowych pożyczek ustaje od daty uchwały Zebrania Pełnomocników, orzekającej o rozwiązaniu Towarzystwa.

UWAGA 1. Pozostałość majątku, jakaby się okazała po zlikwidowaniu interesów Towarzystwa i zupełnem zaspokojeniu wszelkich, ciężących na niem zobowiązań, przechodzi na własność miasta Siedlec, w wyjątkiem kapitału zasobowego, którego przeznaczenie określone jest w §§ 51 i 53 niniejszej ustawy.

UWAGA 2. Towarzystwo obowiązane jest stosować się do tych ogólnych przepisów, o Towarzystwach Kredytowych Miejskich, jakie w przyszłości przez Rząd mogłyby być wydane.

*) Zbiór praw i Rozporządzeń Rządowych № 40/1905 r. № 61/1906 r. Kancelarja Kredytowa 9 lipca 1905 r. № 7158.

§ 8.

Wszelkie wewnętrzne czynności Towarzystwa, nie wyłączając protokołów i dziennika posiedzeń, oraz rachunkowość i sprawozdania prowadzone być winny jedynie w języku rosyjskim. Zresztą rzeczony wymagania, o ile dotyczą rachunkowości i sprawozdań, ograniczają się do prowadzenia ksiąg buchalteryjnych w języku rosyjskim, oraz sprawozdań na nich osnutych. Publikowanie sprawozdań do wiadomości ogólnej może być dopuszczone i w polskim tłumaczeniu, pod tym wszakże warunkiem, aby przekład polski był drukowany równoległe z tekstem rosyjskim.

Na wszelkie zapytania, prośby zarówno ustne, jak i piśmienne, otrzymane od innych towarzystw prywatnych, bądź od osób trzecich w języku rosyjskim, Towarzystwo obowiązane jest udzielić odpowiedzi w tymże języku rosyjskim.

R O Z D Z I A Ł II.

O pożyczkach.

§ 9.

Towarzystwo udziela pożyczki jedynie za zabezpieczeniem ich na nieruchomościach księgą hipoteczną m. Siedlec objętych i stały dochód przynoszących, oraz na nieruchomości położone:

1) w miastach i osadach gubernji Siedleckiej *), w których ogólna suma ubezpieczenia budynków muryrowanych stanowi najmniej sumę 399,000 złotych **) i w których działają normalne miejskie lub prywatne straże ogniowe, oraz jeżeli żądanie otrzymania pożyczki Towarzystwa wniesie najmniej 20 właścicieli

*) Zbiór praw Nr. 40/1905 r. Nr. 61/1906 r. Kancelacja Kredytowa 9 lipca 1905 r. Nr. 7158.

**) Przerachowanie według pisma Ministerstwa Skarbu D. O. P. 9788/III z 18 marca 1925 r.

nieruchomości, wreszcie jeżeli na rozszerzenie działalności Towarzystwa w tych miejscowościach zgodziło się Zebranie Pełnomocników. *)

2) w Brześciu n/Bugiem.

(Zezwolenie Ministerstwa Skarbu D. O. P. Nr. 3793/III z dn. 8 maja 1925 r.)

3) w Kobryniu.

(Zezwolenie Ministerstwa Skarbu D. II. 1467/3 z dn. 23 marca 1928 r.)

UWAGA 1. W pierwszych czasach Towarzystwo udzielać będzie pożyczki tylko na budynki murowane. Pozostawia się wszelako Zebraniu Pełnomocników, gdy uzna za pożyteczne, wystąpienie do Rządu o rozciągnięcie możliwości udzielania pożyczek na domy drewniane, jak również na place, ogrody i sady.

UWAGA 2. Zabudowania, przyjmowane pod zabezpieczenie pożyczek, powinny być asekurowane od ognia zgodnie z przepisami co do asekuracji w Królestwie obowiązującymi i z warunkami w rozdziale VII oznaczonymi.

§ 10.

Pożyczka Towarzystwa winna być hipotecznie zabezpieczona na całej nieruchomości, uregulowanej w księdze hipotecznej, na pierwszym miejscu działu IV wykazu hipotecznego i przed wpisami, zamieszczonymi w dziale III-m tegoż wykazu, jeżeliby warunek ten zastrzeżonym był w decyzji, przyznającej pożyczkę. W tym ostatnim wypadku zaciągający pożyczkę winien dostarczyć oświadczenie osób trzecich, których prawa zabezpieczone są w dziale III wykazu hipotecznego, że zgadzają się na ustąpienie pierwszeństwa hipotecznego na korzyść Towarzystwa.

Należące do nieruchomości, pod zabezpieczenie poddanej, place, ogrody i sady, jak również budynki

*) Te same przepisy obowiązują przy rozszerzeniu działalności Towarzystwa na inne miasta z tą jednak różnicą, że odnośna uchwała Zebrania Pełnomocników musi być zatwierdzona przez Ministerstwo Skarbu.

drewniane, chociaż dochód z nich nie jest brany za zasadę przy oznaczeniu wysokości udzielanej pożyczki, nie zostają wyłączone z pod należnego Towarzystwu bezpieczeństwa na całym majątku nieruchomym, w tej samej księdze hipotecznej.

§ 11.

Pożyczki udzielane będą w Listach Zastawnych Towarzystwa, w okrągłych setkach, w kwotach nie mniejszych niż zł. 100. *)

Za zasadę do ustanowienia wysokości pożyczki służy oszacowanie nieruchomości pod zabezpieczenie poddanej, sporządzone według przepisów, zamieszczonych w rozdziale VII Ustawy niniejszej.

Najwyższa ilość pożyczki dochodzić może do sumy, otrzymanej z pomnożenia na sześć**) dochodu brutto, ustanowionego na zasadzie § 108 Ustawy niniejszej, w żadnym jednak razie nie może przewyższać sumy, na jaką zabudowania, na które się pożyczka zaciąga, są od ognia zaasekurowane. Towarzystwo może udzielić pożyczki w ilości mniejszej od tej, o jakiej się mówi w § niniejszym, a nawet, w razie uznania braku zapewnionego bezpieczeństwa, w zupełności pożyczki odmówić. Gdyby się okazało, że opłaty czasowe lub wieczyste w dziale III wykazu hipotecznego zapisane, mogą mieć wpływ na zmniejszenie przedstawionego Towarzystwu zabezpieczenia, w takim razie skapitalizowana na stopę 5% wartość wszystkich tych opłat, potrąconą zostanie z ogólnej sumy, mającej się udzielić pożyczki.

§ 12.

Towarzystwo pobiera od pożyczających i płaci od wydanych przez siebie Listów Zastawnych, tytułem

*) Zasady waloryzacji pożyczek wydanych w rublach i markach polskich zatwierdzone zostały Reskryptem Ministerstwa Skarbu z dnia 8 lipca 1925 r. № 6125 / D. O. P. / III.

**) Zezwolenie Ministerstwa Skarbu D. O. P. 6165/III z dnia 10 stycznia 1925 r.

procentu po pięć lub dziesięć od sta rocznie, w zależności od rodzaju pożyczki. *)

§ 13.

Oznaczona w § poprzedzającym stopa procentowa może być zmienioną stosownie do okoliczności. Podwyższenie lub niżenie stopy procentowej nie może się jednak stosować do pożyczek i listów zastawnych, wydanych przed zmianą stopy procentowej.

UWAGA. O każdym podwyższeniu, lub niżeniu stopy procentowej i w ogólności o wszelkich warunkach, według których pożyczki są udzielone, Towarzystwo podaje do powszechnej wiadomości w Siedleckim Dzienniku Gubernialnym.

§ 14.

Pożyczki udzielane są przez Towarzystwo na 35-letni okres umorzenia, na domy murowane przynoszące stały dochód i mające urządzoną hipotekę (stosownie do art. 15 i następnych ustawy hipotecznej, oraz § 57 i następnych IX tytułu instrukcji hipotecznej z roku 1819 i § 46 instrukcji hipotecznej z roku 1825) w oddzielnej księdze. Termin 35-letni nie może być przedłużonym nawet w razie zmiany stopy procentowej stosownie do § 13.

§ 15.

Oprócz procentu, określonego zgodnie z wymaganiami § 12, od wypożyczonej kwoty, dłużnicy wnoszą w ciągu pierwszych dwóch lat, corocznie od udzielonych im pożyczek po 2% na utworzenie kapitału zasobowego. W następnych zaś latach odpowiedni procent na umorzenie pożyczki, którego wysokość zależy będzie od terminu, na jaki pożyczka została

*) Zezwolenie Ministerstwa Skarbu na wydawanie pożyczek 10% -ch D. O. P. 1811/III z dnia 17 kwietnia 1925 roku.

udzielona.*) Przy przeniesieniu nieumorzonej części pożyczki, do nowego okresu, na utworzenie kapitału zasobowego procent się nie pobiera, takie pożyczki umarzają się począwszy od pierwszego półrocza po ich konwersji. Od wydanych zaś dodatkowo pożyczek (§ 109), procent, wyżej wskazany, na utworzenie kapitału zasobowego, pobiera się w ciągu 2-ch pierwszych lat, poczynając od chwili zmiany pożyczki.

UWAGA. W razie zwiększenia lub zmniejszenia stopy procentowej od pożyczek (§ 13), ustanowiony w § 15 amortyzacyjny procent winien ulegć zmianie tak, aby trwanie pożyczek nie przenosiło terminu określonego w § 14.

§ 16.

Niezależnie od opłat w §§ 12 i 15 oznaczonych, dłużnicy, wnoszą corocznie po $\frac{1}{2}\%$ od wypożyczonej im sumy na koszt administracji, opłata ta może być powiększoną lub zmniejszoną przez uchwałę Zebrania Pełnomocników.**)

§ 17.

Należne Towarzystwu raty roczne wnoszone będą w dwóch półrocznych terminach zgóry, w równych częściach, gotowizną, kuponami ubiegłymi lub też wylosowanymi listami zastawnymi.

Stowarzyszeni właściciele nieruchomości, położonych po za Siedlcami, wnoszą raty należne do Kasy Towarzystwa w oznaczonych terminach łącznie z premią ubezpieczeniową lub też z dowodem zapłacenia takowej.

W razie gdyby zaciągający pożyczkę nie przedstawił Dyrekcji, stosownie do § 6 niniejszych przepisów, właściwych dowodów opłaty w ustanowionych

*) Ministerstwo Skarbu pismo z dnia 10 stycznia 1925 r. D. O. P. 6165/III.

**) Patrz uwaga do § 7.

terminach premji ubezpieczeniowych, jak również zaświadczeń o wznowieniu asekuracji, Towarzystwo Kredytowe będzie miało prawo zapłacić na rachunek niewypłacalnego dłużnika wzmiankowane premje asekuracyjne i odnowienie asekuracji, a następnie, poniesione wskutek tego wydatki Dyrekcja egzekwuje narówni z zaległościami pożyczki w porządku wskazanym w dziale IV Ustawy Towarzystwa i niniejszych prawideł.

O tem prawie Towarzystwa powinna być wzmianka w wykazie hipotecznym.

§ 18.

Dłużnicy mogą w każdym czasie zwrócić przed terminem, pozostały w kapitale dług, częściowo, wszelako w ilościach nie mniejszych od stu rubli i w okrągłych setkach, lub też całkowicie, przez wniesienie listów zastawnych z kuponami bieżącymi, lub też gotówki.

Splacony w ten sposób dług wykreśla się z hipoteki, a dłużnik zwolniony zostaje od wnoszenia dalszych rat w stosunku do splaconej przez niego sumy, jak również od udziału w tym samym stosunku, w ogólnej zbiorowej odpowiedzialności za wszelkie zobowiązania Towarzystwa (§§ 2 i 35).

UWAGA 1. Jeżeli z mocy powyższego § dłużnik niezależnie od przewidzianych ustawą obowiązkowych rat, wniesie na spłacenie od niego przypadającego długu listy zastawne Towarzystwa wraz z bieżącymi kuponami, to listy takie bezzwłocznie uleż winny zniszczeniu niezależnie od ogólnego terminowego umarzania przez losowanie (§ 42).

UWAGA 2. Na spłatę pożyczek udzielonych w listach zastawnych przyjmowane są listy tego samego oprocentowania. *)

§ 19

Towarzystwo może żądać zwrotu części lub całej pożyczki, w razie takich zmian w nieruchomości.

*) Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 10 stycznia 1925 r. D. O. P. 6155/III.

pod zabezpieczenie poddanej, któreby mogły zmniejszyć otrzymywany z niej poprzednio dochód, a temsamem obniżyć pewność bezpieczeństwa pożyczki.

Towarzystwo może żądać zwrotu części lub całej pożyczki i w takim także razie, kiedy suma, na jaką w czasie udzielania pożyczki zabudowania były ubezpieczone od ognia, następnie zostanie zmniejszona.

UWAGA. Decyzje Dyrekcji odnośnie przedmiotów w § niniejszym wzmiankowanych, nie inaczej w wykonanie mogą być wprowadzone, jak po zatwierdzeniu przez Komitet Nadzorczy.

§ 20.

Pragnący otrzymać pożyczkę od Towarzystwa obowiązany jest zeznać, według wskazanej formy, we właściwej księdze hipotecznej, akt przystąpienia do Towarzystwa, obejmujący wszystkie zobowiązania, wpływające z Ustawy Towarzystwa Kredytowego miasta Siedlec, zatwierdzonej przez Ministra Finansów 6 lipca 1898 r., jak również uzupełnień i postanowień w rozwinięciu takowej wydanych, lub mogących być wydanymi. — Po zatwierdzeniu tego aktu przez właściwy wydział hipoteczny, ostrzeżenie o przystąpieniu do Towarzystwa zapisaniem zostaje w dziale IV wykazu hipotecznego i od chwili zapisania takowego służy prawo dla pożyczki Towarzystwa pierwszeństwo przed innymi wpisami później wniesionymi do wszystkich działów wykazu hipotecznego. Ostrzeżenie to może być skreślone jedynie na skutek decyzji Towarzystwa.

Jeżeli zaś pożyczki zostają przeznaczone na spłatę długów hipotecznych, zapisanych przed aktem przystąpienia, to pierwszeństwo liczy się od dnia zapisania w wykazie hipotecznym długu, spłacającego się pożyczka Towarzystwa. Następnie właściciel nieruchomości wstępuje do Dyrekcji Towarzystwa z podaniem o udzielenie mu na daną nieruchomość pożyczki, przyczem obowiązany jest dołączyć następujące dowody:

a) wypis wykazu hipotecznego, zawierający ostrzeżenie o przystąpieniu właściciela nieruchomości do Towarzystwa,

b) plan miejscowości z oznaczeniem istniejących na niej zabudowań, na które żąda się pożyczki,

c) wykaz pobieranych dochodów z nieruchomości,

d) świadectwo magistratu względnie Urzędu Gminnego o ilości opłacanych z nieruchomości podatków skarbowych i miejskich,

e) świadectwo instytucji asekuracyjnej, na jaką sumę ubezpieczono od ognia zabudowania, na które żąda się pożyczki,

f) poświadczoną kopję wykazu oszacowania owych budynków, sporządzonego przy ubezpieczeniu ich od ognia.

Świadectwo o ilości opłaconych z nieruchomości podatków i powinności musi być wydane przez odpowiednie władze tej miejscowości, w której nieruchomość się znajduje.

§ 21.

Wraz z podaniem wzmiankowanym w § poprzedzającym, żądający pożyczki obowiązany jest nadto wnieść do Kasy Towarzystwa kaucję w gotowiźnie, wynoszącą $\frac{1}{2}\%$ lub 1% od całej żądanej pożyczki.

§ 22.

W razie odmowy pożyczki, kaucję powyższą zwraca się żądającemu pożyczki. Gdyby zaś Towarzystwo uznało za właściwe udzielić tylko część żądanej pożyczki, w takim razie i z kaucji zwraca się odpowiednią zmniejszoną ilość, reszta kaucji pozostaje w Kasie Towarzystwa. (§ 27 i 28).

§ 23.

Na podstawie wniesionego o pożyczkę podania, Towarzystwo ogłasza w Siedleckim Dzienniku Gubernialnym o wysokości żądanej pożyczki, z wymienieniem nieruchomości, pod zabezpieczenie poddanej.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu żądanej pożyczki, przedstawione Towarzystwu w przeciągu dni 14 od daty wydrukowania powyższego ogłoszenia, będą rozpoznawane przez Dyрекcję.

§ 24.

Po rozpoznaniu wiadomości i dowodów, przedstawionych przy podaniu o udzielenie pożyczki, ulegną także sprawdzeniu, stosownie do przepisów rozdziału IV Ustawy niniejszej, wykaz oszacowania sporządzonego przy ubezpieczeniu od ognia nieruchomości pod zabezpieczenie poddawanej, również i wykaz dochodów z teje nieruchomości otrzymywanych.

§ 25.

Na zasadzie wszystkich powyższych danych, Dyрекcja Towarzystwa określa, w jakiej ilości pożyczka udzielona być może, lub odmawia jej udzielenia.

§ 26.

Wyplata pożyczki dokonuje się w kancelarji właściwego Wydziału hipotecznego, stosownie do § 28, przez delegata Towarzystwa, jeśli Wydział Hipoteczny odnośny akt wyplaty zgodnie z art. 20 Prawa Hipotecznego z r. 1818 zatwierdzi.

Porządek dokonywania wyplaty pożyczki na nieruchomości, mające hipotekę w Siedlcach, przepisany jest w art. 28, zaś dla innych nieruchomości w art. 28 lit a

§ 27.

Jeżeli wydział hipoteczny odmówi zatwierdzenia aktu wyplaty pożyczki, a następnie w ciągu 6-ciu miesięcy nowy akt nie zostanie sporządzony i przez wydział hipoteczny zatwierdzony, w takim razie listy zastawne przygotowane na mającą się udzielić pożyczkę, zostaną zniszczone, ostrzeżenie w wykazie hipotecznym o przystąpieniu do Towarzystwa, będzie wykreślone, zaś kaucja w § 21 wspomniana przejdzie na własność Towarzystwa.

§ 28.

Po zatwierdzeniu przez wydział Hipoteczny aktu wypłaty pożyczki, takowy wpisuje się we właściwym miejscu wykazu hipotecznego, poczem osoba przez Towarzystwo delegowana, przedstawia listy zastawne Wydziałowi Hipotecznemu w Siedlcach, który, po zapisaniu ich numerów do księgi na ten cel ustanowionej, listy te opatruje swoim podpisem i pieczęcią,znaczając na każdym z nich kolejny numer swojej kontroli z zamieszczeniem roku, miesiąca i dnia decyzji Wydziału Hipotecznego. Następnie delegat Towarzystwa otrzymawszy od właściciela nieruchomości różnicę pomiędzy wartością nominalną, a giełdową listów zastawnych wydaje takowe, zgodnie z § 29 Ustawy, przy spisaniu o tym protokołu wierzycielom (jeśli się tacy znajdują) w obecności sekretarza Wydziału Hipotecznego, lub też odsyła do instytucji Kredytowej do przechowania.

§ 28 a.

W miejscowościach mających urządzoną hipotekę poza Siedlcami, właściciel nieruchomości, bez współudziału Dyrekcji, lecz z udziałem wierzycieli hipotecznych zeznaje we właściwej księdze hipotecznej, zgodnie z § 26 i 28 Ustawy, akt wypłaty pożyczki bądź jemu, bądź też jego wierzycielom.

Osoby wymienione w tym akcie, obowiązane są obrać dla siebie zamieszkanie prawne w mieście gdzie się znajduje Wydział Hipoteczny powiatowy i wyznaczyć termin w czasie określonym przez Dyrekcję dla każdej miejscowości, w którym mianowicie stawią się bez nowych wezwań, celem otrzymania zalegalizowanych listów Zastawnych.—Następnie strona zainteresowana dostarcza Dyrekcji kopję decyzji Wydziału Hipotecznego powiatowego, o zatwierdzeniu aktu wypłaty i, zgodnie z § 10 Ustawy, dowód o wniesieniu sumy pożyczki do wykazu hipotecznego.

Dyrekcja powyższą kopję decyzji i dowód, z przeznaczonemi na pożyczkę listami Zastawnemi, przedstawia do Wydziału Hipotecznego Sądu Okręgowego Siedleckiego, celem dopełnienia formalności, wymaganych przez § 28 Ustawy, Wydział zaś zwraca takowe delegowanemu członkowi Dyrekcji, który sporządza protokół o rzeczywistej wypłacie tych Listów w kancelarji właściwego Wydziału Hipotecznego powiatowego, zgodnie z decyzją tegoż Wydziału.

Wierzyciele hipoteczni sum, przypadających do spłaty przez pożyczkę Towarzystwa Kredytowego, którzy dobrowolnie nie stawiają się do aktu pożyczki, wzywają się przez Dyrekcję Towarzystwa przez wezwanie wręczone na 30 dni przed sporządzeniem tego aktu, w rzeczywistem lub też prawnem miejscu zamieszkania, obranem w hipotece; wierzyciele, którzy nie obrali dla siebie prawnego miejsca zamieszkania, lub też nie wskazali rzeczywistego, w obrębie Sądu Okręgowego Siedleckiego, są wzywani do rzeczzonego aktu wypłaty pożyczki przez ogłoszenie wyszczególnione w §§ 82 i 83 Ustawy Towarzystwa.

Jeżeli zaś wierzyciel w oznaczonym przez Dyrekcję terminie do sporządzenia aktu wypłaty pożyczki lub też rzeczywistego wydania Listów Zastawnych nie stawia się, lub też nie przedstawi co do swych praw dostatecznych dowodów, jak również, jeżeli odmówi przyjęcia spłaty, to przypadające dla niego Listy Zastawne z dopłatą różnicy kursu, albo gotowizna wręczają się delegatowi Dyrekcji celem złożenia takowych do depozytu w instytucji kredytowej. Towarzystwo zaś w każdym razie, zajmuje w hipotece miejsce wierzyciela w ten sposób zaspokojonego.

Po zabezpieczeniu udzielonej pożyczki hipotecznie, kaucja w celu otrzymania takowej przedtem złożona, zwraca się komu należy.

§ 29.

Wierzyciel hipoteczny, którego kapitał w całości

lub w części podlega spłacie z pożyczki przez Towarzystwo udzielonej, zaspokojonym zostaje, za porozumieniem się z Towarzystwem, albo gotowizną, albo Listami Zastawnymi, z dopłatą różnicy kursu pomiędzy nominalną, a giełdową wartością tych listów. Różnica ta obliczy się według ceduły kursu giełdy Warszawskiej, przyjmując na uwagę ten kurs, jaki istniał w dniu giełdowym, bezpośrednio poprzedzającym akt wypłaty pożyczki. Jeżeli wierzyciel nie stawi się na termin do wypłaty wyznaczony, lub nie przedstawi dostatecznych dowodów o prawach swoich, albo odmówi przyjęcia wypłaty, wówczas Listy Zastawne do wydania jemu przypadające, z dopłatą różnicy kursu, odsyłają się do przechowania do instytucji kredytowej. Towarzystwo zaś w każdym razie, pod względem hipotecznym wstępuje w prawa zaspokojonego w ten sposób wierzyciela.

§ 30.

Sumy na zasadzie poprzedniego § złożone do zachowania w instytucji kredytowej, wydają się komu należy nie wcześniej jak po usunięciu przeszkód, które tamowały wypłatę tych sum w czasie wniesienia pożyczki do hipoteki.

§ 31.

Poddane pod bezpieczeństwo Towarzystwa nieruchomości mogą w całkowitym swym składzie, przechodzić od jednego właściciela do drugiego, drogą prawną, przez spadek, sprzedaż, darowiznę i t. p., z przeniesieniem jednak wierzytelności Towarzystwa, na nowych właścicieli, którzy jednocześnie stają się członkami Towarzystwa i podlegają w zupełności przepisom Ustawy niniejszej. Na wszelkiego rodzaju przejścia nieruchomości, z jednych rąk do drugich, nie potrzeba poprzedniego zezwolenia Towarzystwa.

§ 32.

Na rozdział nieruchomości w Towarzystwie zadłużonej, powinno być wyjednanie zezwolenie Towarzystwa, które przytem czuwa, aby spłata długu w zupełności była zabezpieczoną.

R O Z D Z I A Ł III.

L i s t y z a s t a w n e.

§ 33.

Listy zastawne stanowią dowód długu Towarzystwa, od którego ono obowiązane jest wypłacać właścicielom tych listów ustanowione procenta i wykupywać je po cenie nominalnej w przepisanych terminach.

UWAGA. Wysokość procentów i terminy wypłat kapitału za listy zastawne, oznaczone są w §§ 12, 13, 41-43.

§ 34.

Regularna przez Towarzystwo wypłata procentów od Listów Zastawnych i wycofanie tych ostatnich z obiegu w terminach oznaczonych zabezpieczają się:

- 1) hipoteką nieruchomości, na które udzielono pożyczki w Listach Zastawnych (§ 2),
- 2) całym zasobowym kapitałem Towarzystwa i innym jego majątkiem,
- 3) w razie niedostateczności tych środków, zbiorową odpowiedzialnością wszystkich nieruchomości w Towarzystwie zadłużonych.

§ 35.

Gdyby kto z dłużników zaległ w uiszczaniu należnych od niego opłat terminowych, natenczas To-

warzystwo, do czasu sprzedaży obciążonej nieruchomości, pokrywa niedobór i zaspakaja właściciela Listów Zastawnych ze swego kapitału zasobowego, zanim zaś ten ostatni utworzonym zostanie, z funduszków na ten cel przez Towarzystwo zapożyczonych (§ 3). Zbiorowa odpowiedzialność wszystkich stowarzyszonych następuje w tym tylko razie, jeżeli dług nieakuratnego dłużnika, nie będzie w zupełności zaspokojonym, przez sprzedaż nieruchomości pod bezpieczeństwo poddanej i jeżeli brakująca do zupełnego umorzenia suma nie będzie mogła być zaspokojoną z kapitału zasobowego Towarzystwa. Udział każdego członka Towarzystwa w zbiorowej odpowiedzialności oznacza się w stosunku do kapitału ciążącego jeszcze na nim w długi, nie zaś w stosunku do pierwotnie udzielonej pożyczki.

§ 36.

Wypuszczanie Listów Zastawnych może mieć miejsce, nie inaczej, jak tylko sposobem pożyczki na hipotekę w ścisłym zastosowaniu się do przepisów Ustawy niniejszej.

§ 37.

Odpowiednio do ilości wydawanych pożyczek, Listy Zastawne wypuszczają się serjami, corocznie w dwóch oznaczonych terminach. Od dnia wypuszczenia rozpoczyna się bieg procentów od Listów Zastawnych i liczenie opłat od pożyczek. O wypuszczeniu każdej nowej serji podaje się do wiadomości publicznej w Siedleckim Dzienniku Gubernialnym.

§ 38.

Blankiety na Listy Zastawne drukują się kosztem Towarzystwa w Ekspedycji Papierów Państwowych podług wzorów przez Ministerjum Skarbu*) za-

*) Pismo Ministerstwa Skarbu z dn. 27 maja 1925 r. D. O. P. 8272/III 24.

twierdzonych. Umorzone Listy Zastawne, po zaopatrzeniu w odpowiednie nadpisy, jak niemniej zapłacone kupony, ulegają zniszczeniu w Dyrekcji Towarzystwa, wobec Komitetu Nadzorczego i delegata ze strony Ministerjum Skarbu.

§ 39.

Listy Zastawne wydają się na okaziciela—po 100, 250, 500 i 1000 rubli*) oraz po 100, 250, 500, 1000 i 3000 złotych**). Na złożone w kasie Towarzystwa do przechowania Listy Zastawne, Dyrekcja Towarzystwa wydaje bezpłatnie świadectwa na imię osoby wnoszącej.

§ 40.

Listy Zastawne, jako bezimienne, kursują przez proste oddawanie ich z rąk do rąk. Odstępowanie zaś świadectw wydawanych zgodnie z § poprzedzającym, na imię przedstawiającego Listy Zastawne do zachowania, winno być dokonane za pośrednictwem odpowiedniego przelewu w księgach Towarzystwa.

§ 41.

Procenty od Listów Zastawnych wypłaca Towarzystwo po upływie każdego półrocza, w terminach, jakie oznaczone zostaną zgodnie z § 37. Dla otrzymania procentów dołączają się do Listów Zastawnych kupony na lat 10 naprzód, a po upływie tego terminu wydaje się nowy arkusz z kuponami.

§ 42.

Towarzystwo obowiązane jest co sześć miesięcy wykupić oznaczoną ilość Listów Zastawnych, po no-

*) Zasady waloryzacji pożyczek i listów zastawnych rublowych i markowych zatwierdzone zostały Reskryptem Min. Skarbu z 8 lipca 1925 r. № 6125 / D.O.P. / III.

***) Pismo Min. Skarbu z dn. 10 stycznia 1925 r. D. O. P. 6165/III. Monitor Polski z dn. 24 sierpnia 1925 r.

minalnej ich cenie, na sumę nie niższą od tej, jaka przypada do umorzenia podług rachunku udzielonych pożyczek. Losowanie tych Listów odbywa się na cztery miesiące przed ich splatą i o wylosowanych numerach podaje się bezzwłocznie do wiadomości publicznej. Od przeznaczonych do wykupienia, wskutek losowania, Listów Zastawnych, przypadające procenty wypłacają się włącznie po to półrocze, w którym nastąpiło losowanie. Dla otrzymania przypadającego za wylosowane Listy Zastawne kapitału, też listy, ze wszystkimi do nich należącymi kuponami, powinny być składane w kasie Towarzystwa. Wartość brakujących kuponów, których termin wypłaty jeszcze nie nadszedł, potrąca się okazicielowi.

§ 43.

Wypłata procentów od Listów Zastawnych, jak również i kapitału za wylosowane Listy, dopełnia się po należytych sprawdzeniu tak Listów, jak i kuponów.

§ 44.

Dyrekcja nie przyjmuje żadnych zapowiedzeń, o zagubieniu lub utracie, czy to Listów Zastawnych, czy też kuponów.

§ 45.

Wzamian za uszkodzone Listy Zastawne lub kupony wydają się duplikaty. Żądający wydania duplikatów winien przedstawić Zarządowi Towarzystwa uszkodzone Listy Zastawne lub kupony, jak również fundusz na koszt sporządzenia nowych Listów lub kuponów. Nowe Listy lub kupony, na których winien być zrobiony nadpis „duplikat“, przedstawiają się przez delegowanego ze strony Towarzystwa wraz z uszkodzonymi papierami Wydziałowi Hipotecznemu, dla dopełnienia przepisanych w § 28, formalności. Poczem nowe Listy i kupony wydają się wła-

ścicielowi takowych, uszkodzone zaś podlegają zniszczeniu, porządkiem wskazanym w § 38.

§ 46.

W razie utraty wydanego przez Towarzystwo świadectwa (§ 39), wydaje się nowe, po przekonaniu się, że osoba donosząca o utracie takowego jest rzeczywiście tą samą, do której, według Ksiąg Towarzystwa, świadectwo to należy. Jednocześnie ogłasza się w miejscowym dzienniku gubernialnym na koszt właściciela zaginionego świadectwa, o uznaniu takowego za nieważne.

§ 47.

Kupony nie przedstawione do odbioru przypadającej za nie należności, po upływie lat dziesięciu, a wylosowane Listy Zastawne po upływie lat trzydziestu od terminu, w którym płatnymi się stały, tracą swą wartość, przypadający zaś na nie kapitał przechodzi na rzecz Towarzystwa.

§ 48.

Listy Zastawne Towarzystwa mogą być przyjmowane na kaucje przy przedsiębiorstwach i dostawach rządowych w takiej cenie, jaka w przyszłości oznaczoną zostanie przez Ministra Skarbu. Na zastaw ich udzielane będą pożyczki przez instytucje rządowe, na podstawie ustaw tychże instytucji.

§ 49.

Za podrabianie Listów Zastawnych i kuponów Towarzystwa, winni podlegać będą karom, przepisany za podrabianie papierów państwowych.

ROZDZIAŁ IV.

Kapitał zasobowy.

§ 50.

Kapitał zasobowy Towarzystwa tworzy się: a) z procentów wnoszonych przez zaciągających pożyczkę stosownie do § 15, b) z reszty pozostałej po pokryciu wydatków na administrację Towarzystwa, z wnoszonego na ten cel $\frac{1}{2}\%$ (§ 16), c) z kar pieniężnych, ściąganych na zasadzie przepisów, za nieregularne wnoszenie rat, d) z sum, przechodzących na rzecz Towarzystwa za kupony i Listy Zastawne, uległe przedawnieniu (§ 47), e) z procentów otrzymywanych od kapitału zasobowego i f) z wszelkich przypadkowych wpływów.

UWAGA. Kapitał zasobowy winien być przechowywanym w papierach procentowych państwowych, lub w obligacjach, przez Rząd gwarantowanych. Papiery te winny być przechowywane w dekasterjach Banku Państwa. *)

§ 51.

Kapitał zasobowy Towarzystwa stanowi wspólną własność wszystkich stowarzyszonych. Przypadająca każdemu z nich część kapitału uważaną jest za zabezpieczenie zobowiązań, przez Towarzystwo przyjętych i łącznie z prawem własności nieruchomości, w Towarzystwie zadłużonej, przechodzi, z samego prawa, na nabywcę tejże nieruchomości.

§ 52.

Normalną wysokość kapitału zasobowego ustanawia się na $\frac{1}{10}$ część wszystkich Towarzystwu należnych i hipotecznie zabezpieczonych wierzytelności, skoro przenosząca tę ilość przewyżka, utworzy sumę

*) Zbiór praw i rozporządzeń Rządowych № 56/1902 r. Cykularz z dn. 13 sierpnia 1902 r. № 9508.

nie mniejszą od $\frac{1}{4}\%$ od wszystkich Towarzystwu należnych i hipotecznie zabezpieczonych wierzytelności, to sumę tą przeznacza się na spłatę odpowiedniej części pierwszej raty terminowej Towarzystwu należnej. Gdy zaś kapitał zasobowy Towarzystwa powiększy się o tyle, iż procenta od niego wystarczą na pokrycie wydatków na administrację, to ściąganie corocznie $\frac{1}{2}\%$ od dłużników zostaje wstrzymanem nawet przed spłatą przez nich całkowitego długu, na następujących zasadach: a) od pożyczek, wydanych przy samem zawiązaniu Towarzystwa ściąganie $\frac{1}{2}\%$ ustaje natychmiast po utworzeniu się kapitału zasobowego w oznaczonej sumie, b) pożyczki wydane przez Towarzystwo w drugim roku po jego założeniu, korzystają z tego przywileju, lecz o rok później i t. d., c) ci zaś, którym pożyczki wydane zostały już po utworzeniu się kapitału zasobowego w ilości wyżej oznaczonej, obowiązani są wnosić $\frac{1}{2}\%$ na powiększenie tegoż kapitału, przez taką liczbę lat, przez jaką wnosili ich poprzednicy, biorący pożyczki wydane przed ostatecznem utworzeniem się kapitału zasobowego.

§ 53.

Po zupełnem umorzeniu zaciągniętej od Towarzystwa pożyczki, właściciel nieruchomości, z hipoteki, której pożyczka ta wykreśloną zostaje, ma prawo żądać, aby jemu, lub komu z porządku hipotecznego przypadać będzie, wydzieloną została z ogólnego kapitału zasobowego taka suma, jaka wypadnie ze stosunku wykreślonej z hipoteki sumy do ogólnej sumy wszystkich na rzecz Towarzystwa hipotecznie zabezpieczonych wierzytelności. Przy wykreśleniu z hipoteki części wierzytelności Towarzystwa z powodu przeniesienia pozostałej do spłacenia jego reszty, w nowy okres umorzenia, nie wydaie się dłużnikowi żaden udział z kapitału zasobowego. Przy wykreśleniu z hipoteki długu spłaconego na zasadzie § 18 przez wnioski ponad obowiązujące raty, przy-

padająca na udział wychodzącego z Towarzystwa członka część zasobowego kapitału oblicza się tylko w stosunku ilości pożyczki, umorzonej przez spłatę rat terminowych, do ogólnej sumy wszystkich, w hipotece zapisanych pożyczek Towarzystwa. Wartość nieruchomości, nabytej na pomieszczenie zarządu Towarzystwa, również jak i wartość ruchomości, do użytku Towarzystwa służących, chociaż należą do ogólnej sumy kapitału zasobowego, nie wchodzi jednakże w rachunek przy wypłaceniu z niego części przypadającej każdemu z członków występujących z Towarzystwa, którzy utracają na zawsze prawo do udziału w pomienionej części zasobowego kapitału.

R O Z D Z I A Ł V.

Zarząd Towarzystwa.

§ 54.

Sprawami Towarzystwa zawiadują: 1) Dyrekcja Towarzystwa, 2) Komitet nadzorczy i 3) Zebranie Pełnomocników Towarzystwa. *)

§ 55.

Wszelkie przedmioty w Dyrekcji, Komitecie i na Zebraniu Pełnomocników rozstrzygają się prostą większością głosów. W razie równości głosów, zdanie przewodniczącego przeważa. Z pod tego przepisu wyłączają się uchwały Zebrania Pełnomocników, **) dotyczące następujących przedmiotów:

- 1) co do uzupełnienia lub zmiany przepisów niniejszej Ustawy;
- 2) co do zmiany stopy procentowej od pożyczek i Listów Zastawnych;
- 3) co do rozwiązania Towarzystwa i likwidacji jego interesów.

*) Zbiór praw i Rozporządzeń Rządowych Nr. 40 1905 r. Nr. 61 1906 r. Kancelaria Kredytowa 9 lipca 1905 r. Nr. 7158.

**) Patrz uwaga do § 7.

W tych wypadkach dla prawomocności uchwały, co do pierwszych dwóch punktów wymaga się nie mniej $\frac{2}{3}$ głosów członków na zebraniu obecnych, a co do trzeciego punktu—nie mniej $\frac{3}{4}$ głosów.

A. Dyrekcja Towarzystwa.

§ 56.

W Dyrekcji jednoczy się cała władza zarządzająca i wykonawcza.

§ 57.

Dyrekcja składa się z trzech Dyrektorów, wybieranych na Zebraniu Pełnomocników *) na lat trzy. Dwóch Dyrektorów może być wybranych i z pomiędzy osób, nie będących członkami Towarzystwa. Z rozwinięciem działań Towarzystwa liczba Dyrektorów powiększoną być może.

§ 58.

Dyrektorowie będą wybierani na pierwszym Ogólnym zebraniu i następnie przez losowanie corocznie jeden z nich wychodzi, ustępując miejsce nowo wybranemu. Dyrektorowie ustępujący mogą być na nowo wybrani. Trzej Dyrektorowie i trzej zastępcy, na zasadzie następującego § powołani, obierają jednego z Dyrektorów na Prezesa Dyrekcji.

§ 59.

Posiedzenia odbywać się winny w obecności wszystkich trzech Dyrektorów, na wypadek nieobecności, lub choroby któregośkolwiek z nich, wybierani są na te same jak i Dyrektorowie zasadzie — trzej zastępcy — według większości głosów na wyborach otrzymanych. Zastępcy wstępujący w miejsce Dyrektorów, korzystają przez czas zastępstwa, z wszel-

*) Patrz uwaga do § 7.

kich praw Dyrektorom przysługujących i ciążą na nich na równi z Dyrektorami obowiązki i odpowiedzialność w sprawach Dyrekcji. Postanowienie Dyrekcji, przez trzech obecnych członków nie podpisane, nie ma ważności.

UWAGA. W celu obznajmienia się zastępców Dyrektorów z biegiem czynności Towarzystwa, służy im prawo być obecnymi w Dyrekcji, z prawem objawiania swego zdania w rozpatrywanych kwestiach, bez udziału jednakże w ostatecznym ich zdecydowaniu.

§ 60.

Zastępcy, wchodzący na miejsce Dyrektorów ustępujących, lub usuniętych, pozostają w tym charakterze do upływu terminu, na jaki wybrani byli ci Dyrektorowie, których oni zastępują.

UWAGA. O każdej zmianie, w składzie swoim zaszłej, Dyrekcja podaje do powszechnej wiadomości w Siedleckim Dzienniku Gubernialnym.

§ 61.

Porządek załatwienia czynności w Dyrekcji przepisany zostaje, za porozumieniem się jej z Komitetem Nadzorczym i podany zostaje do wiadomości powszechnej. W tenże sam sposób układane są instrukcje dla różnych osób, urzędujących w zarządzie Towarzystwa. Zmiany lub uzupełnienia tego porządku i instrukcji mogą nastąpić nie inaczej, jak za potwierdzeniem Komitetu Nadzorczego.

§ 62.

Etat osobisty składu urzędników, równie jak etat wydatków na administrację, układane są przez Dyrekcję, za porozumieniem się z Komitetem Nadzorczym. Projektowane w tych etatach wynagrodzenie Dyrektorów, członków Komitetu Nadzorczego i osób

zostających w urzędzie Towarzystwa, podlegają zatwierdzeniu Zebrania Pełnomocników.*)

§ 63.

Osoby sprawujące obowiązki w Dyrekcji Towarzystwa, mianuje i uwalnia też Dyrekcja.

§ 64.

Dyrektorowie ulegają odpowiedzialności osobistej i majątkowej za wydanie decyzji przeciwnych niniejszej Ustawie, czy też uchwałom Zebrania Pełnomocników, *) lub Komitetu Nadzorczego, lecz Dyrektor, który objawi piśmiennie zdanie przeciwne, lub który z powodu prawnych przyczyn w posiedzeniu udziału nie brał, za skutki takiego postanowienia nie odpowiada.

§ 65.

Wszelkie stosunki i korespondencja w przedmiotach Towarzystwa dotyczących, tak z osobami prywatnymi, jak i z władzami, załatwiane są przez Dyrekcję.

§ 66.

Dyrekcja corocznie przedstawia Zebraniu Pełnomocników*) i ogłasza w Dzienniku sprawozdanie, które, w najtreściwszych wyrażeniach i z wszelkimi danymi liczebnymi, winno obejmować wszystkie rozporządzenia tak Dyrekcji jak i Komitetu nadzorczego, tudzież odbytych w ciągu roku Zebrań Pełnomocników*), z zamieszczeniem oddzielnie biegu i następstwa każdej operacji.

Rok operacyjny Towarzystwa liczy się od 1-go Stycznia do 31 Grudnia. Jeżeli zaś otwarcie Towa-

*) Patrz uwaga do § 7.

rzystwa nastąpi po 1 Lipcu, to rok otwarcia zalicza się do roku następnego.

W każdym sprawozdaniu winny koniecznie znajdować się wiadomości następujące:

1) O liczbie pożyczek i ilości kapitałów, pozostających do zwrotu od wypożyczających, licząc od przeszłego rachunkowego okresu.

2) O liczbie nowo zaciągających pożyczki, którzy przystąpili do Towarzystwa i o wysokości sumy udzielonych pożyczek.

3) O sumach, przez dłużników zwróconych w ciągu okresu rachunkowego:

a) przez roczne (obowiązkowe) opłaty na umorzenie,

b) przez zwrot części kapitału, niezależnie od obowiązkowego umorzenia,

c) przez ściąganie należności w drodze sprzedaży odłużonej w Towarzystwie nieruchomości wskutek zaległych rat,

d) przez podniesienie z instytucji ubezpieczeń wynagrodzenia za spalone części obciążonej pożyczką nieruchomości.

4) O liczbie dłużników i sumie długów zostających nieumorzonymi na następny okres.

5) O sumie procentów, wniesionych przez dłużników Towarzystwa w ciągu okresu rachunkowego.

6) O karach pieniężnych i zaległościach procentów i umorzenia (co do każdej kategorii oddzielnie), pozostałych z poprzedzającego okresu, zaspokojonych, nowoprzybyłych i pozostających na następny okres, a także o wszystkich nieruchomościach, które korzystały ze zwłoki w opłacie, na mocy niniejszej Ustawy.

7) O ilości i użyciu funduszu umorzenia i kapitału zasobowego.

8) O liczbie i kapitale Listów Zastawnych, pozostających w obiegu do początku roku rachunkowego.

9) O liczbie i kapitale Listów Zastawnych, nowo wypuszczonych.

10) O liczbie i kapitale Listów w ciągu okresu rachunkowego poddanych zniszczeniu:

a) skutkiem losowania wykupionych,
b) wskutek zwrotu przez dłużników na rachunek długu,

c) wskutek spłaty Listami Zastawnymi za nieruchomości zalegające i sprzedane przez licytację publiczną.

11) O liczbie i kapitale Listów, pozostających w obiegu do okresu następnego.

12) O kuponach procentowych, do wypłaty przedstawionych i o wydanych na ten cel sumach pieniężnych — tak za okres rachunkowy, jak i za poprzednie okresy; o ilości kuponów, których terminy wypłaty już nadeszły, lecz które do wypłaty nie były jeszcze przedstawione.

13) O kosztach na administrację i wszelkich innych wydatkach Towarzystwa.

14) O sumach zapożyczonych przez Towarzystwo (§ 3).

15) O ilości gotowizny znajdującej się w kasie Towarzystwa.

UWAGA. Na miesiąc przed posiedzeniem zebrania Pełnomocników *) Dyrekcja poddaje sprawozdanie roczne pod uprzednie rozpoznanie Komitetu Nadzorczego, poczem to sprawozdanie przedstawia się (wraz z wnioskami Komitetu Nadzorczego) pod rozpoznanie Zebrania Pełnomocników w drukowanych egzemplarzach, które winny też być rozdane członkom przynajmniej na tydzień przed dniem otwarcia Zebrania. Po zatwierdzeniu zaś, wyciąg ze sprawozdania drukuje się w „Przeglądzie Finansów, Przemysłu i Handlu“ oraz innych pismach, według uznania Towarzystwa.

Sprawozdanie z protokołem Zebrania Pełnomocników powinny być przedstawione do Ministerjum Skarbu, w dwóch egzemplarzach.

*) Patrz uwaga do § 7.

Oprócz corocznych Sprawozdań, Dyrekcja obowiązana przedstawić do Ministerjum Skarbu miesięczne bilanse o operacjach Towarzystwa.

UWAGA 2. Każda z wyszczególnionych tu pozycji winna być w sprawozdaniu wykazaną oddzielnie i nie może być łączona z drugą.

UWAGA 3. Za nierzetelność w wykazanych cyfrach — w sprawozdaniu i bilansie, odpowiadają Dyrektorowie i inne osoby, które takowe podpisały.

§ 67.

Prócz sprawozdań corocznych, Dyrekcja podaje do wiadomości powszechnej w Dzienniku Gubernialnym Siedleckim i miejscowym piśmie:

1) co sześć miesięcy bilans finansowy Towarzystwa, najpóźniej w sześć tygodni po upływie każdego półrocza.

2) Uchwały Zebrań Pełnomocników *) i rezultaty rewizji, dopełnionych przez Komitet Nadzorczy, oraz wszelkie, co do nich objaśnienia Dyrekcji.

3) W czasie właściwym — o wyznaczonym terminie Zebrania Pełnomocników.

UWAGA. Półroczne bilanse Towarzystwa powinny być publikowane po upływie każdego półrocza 1-go Stycznia i 1 Lipca w „Przeglądzie Finansów, Przemysłu i Handlu“.

B. Komitet Nadzorczy.

§ 68.

Komitet Nadzorczy składa się z dziewięciu członków, przez Zebranie Pełnomocników na lat trzy wybieranych. W pierwszym roku istnienia Towarzystwa Zebranie Pełnomocników wybiera wszystkich 9-iu członków, z których corocznie wychodzi przez

*) Patrz uwaga do § 7.

losowanie po 3-ch członków, zmienianych przez nowo wybranych. Wychodzący z Komitetu członkowie mogą być na nowo wybranymi.

§ 69.

W Komitecie prezyduje jeden z jego członków przez innych na lat trzy wybrany. Miejsce Prezesa w razie jego nieobecności, zastępuje starszy członek, według liczby otrzymanych głosów. W razie śmierci Prezesa, lub dłuższej jego nieobecności Komitet przystępuje do obioru ze swego grona nowego Prezesa na czas, jaki służył poprzedniemu.

Do ważności postanowień Komitetu Nadzorczego wymagalną jest obecność przynajmniej pięciu członków, licząc w to Prezesa.

§ 70.

Komitet Nadzorczy obowiązany jest w ogólności czuwać nad czynnościami Dyrekcji i rozstrzygać, w granicach nadanej sobie ustawą władzy, trudności następujące się Dyrekcji.

Do szczególnych atrybucji Komitetu Nadzorczego należą następujące czynności:

1) Zatwierdzanie i zmiana instrukcji dla Dyrektorów oraz osób w Dyrekcji służących.

2) Uprzednie rozpoznanie wszelkich interesów i kwestji, zatwierdzeniu Zebrania Pełnomocników podlegających.

3) Coroczne i nadzwyczajne, w czasie przez Komitet za właściwy uznanym, rewizje czynności i kasy Towarzystwa.

4) Rozpoznawanie i rozstrzyganie skarg na Dyrekcję i Dyrektorów podawanych.

§ 71.

Dwaj członkowie Komitetu z kolei uczestniczą stale na posiedzeniach Dyrekcji i każdy z nich może żądać od tejże wszelkich wiadomości i objaśnień.

C. O zebraniach Pełnomocników. *)

§ 72.

Zebranie Pełnomocników Siedleckiego Towarzystwa Kredytowego jest najwyższą władzą, decydującą ostatecznie, w granicach Ustawy niniejszej, o wszystkich interesach i kwestjach Towarzystwa dotyczących.

§ 73.

Zebranie Pełnomocników składa się z 36 osób, wybranych przez wszystkich członków Towarzystwa na trzy lata. — Miasta zaś Gubernji Siedleckiej, Brześć nad Bugiem i Kobryń, **) które przystąpiły do Towarzystwa Kredytowego m. Siedlec w liczbie nie mniej 20 członków, wybierają ze swego grona przez tajne głosowanie dwóch Pełnomocników i jednego kandydata, którzy mają prawo uczestniczenia w Zebraniach Pełnomocników Towarzystwa Kredytowego m. Siedlec i korzystać ze wszystkich nadanych im praw, — w następstwie w stosunku na każde 500.000 rubli ***) wydanych pożyczek będzie wybierany jeden Pełnomocnik.

§ 73¹.

Celem wyboru Pełnomocników urządzają się co każde trzy lata zebrania wyborcze.

Zebrania te zwołują się za pośrednictwem trzykrotnych ogłoszeń, na miesiąc przed dniem zebrania, w miejscowej gazecie gubernialnej i w Gońcu Urzędowym, z wydrukowaniem treści przepisu zamieszczonego w § 73⁵.

*) Cały niniejszy rozdział, tyczący Zebrań Pełnomocników został zatwierdzony i ogłoszony w Zbiorze Praw i rozporządzeń Rządowych № 40/1905 № 61/1906 Kancelaria Kredytowa 9 Lipca 1906 r. № 7158.

**) Patrz uwagę do § 9.

***) Do czasu zatwierdzenia ustawy Towarzystwa stosuje się przeliczenie 1 rubel—2 zł.

§ 73².

W zebraniach wyborczych mogą uczestniczyć z prawem głosu wszyscy, którzy otrzymali pożyczki Towarzystwa i mają prawo rozporządzenia swym majątkiem, lecz w takim razie, jeżeli nie zalegają w opłacie pozaulgowych rat Towarzystwa. Mężczyźni mają prawo uczestniczyć na tych zebraniach tylko osobiście — kobietom zaś dozwala [się przelewać prawa głosu na ojców, mężów, synów, zięciów i rodzonych braci, wszakże w plenipotencji ma być wyjaśnionem w jakim stopniu pokrewieństwa znajduje się pełnomocnik do swej mocodawczyni.— W zastępstwie osób znajdujących się pod opieką lub kuratelą, uczestniczą w zebraniach ich opiekunowie lub kuratorowie.

Nikt z uczestniczących w zebraniach nie ma prawa mieć więcej nad jeden głos. Współwłaściciele jednej nieruchomości, jak również towarzystwa akcyjne i inne instytucje, uczestniczą w zebraniach wyborczych tylko z jednym głosem w osobie tego mianowicie współwłaściciela lub też reprezentanta, któremu będzie udzielona specjalna na ten cel plenipotencja.— Właściciele lub też współwłaściciele zadłużonych Towarzystwu nieruchomości, mają na równi z innymi członkami jeden głos we wszystkich wypadkach, w których na zasadzie niniejszych przepisów uwzględnia się wysłanie pełnomocników. Plenipotencja na prawo głosu może być wydana jedynie na jedne tylko wybory.

§ 73³.

Lista osób, mających prawo uczestniczenia w wyborach pełnomocników, sporządza się przez Dyрекcję Towarzystwa i ma być zachowana w należytej dokładności.

Termin dla skutecznienia wyboru Pełnomocników oznaczają zebrani Pełnomocnicy.—Jednocześnie z opublikowaniem tego terminu porządkiem wska-

zanim w § 73¹ sporządzona w Dyrekcji lista osób wywiesza się w lokalu Dyrekcji, celem przegładania takowej przez wyborców, którzy w przeciągu dwóch tygodni od chwili ogłoszenia tej listy, mają prawo podawać do Komitetu Nadzorczego swe zarzuty na nieprawidłowość lub braki wzmiankowanej listy, a zarzuty te powinny być rozpatrywane przez Komitet przed zaczęciem wyborów.—Skutkiem tego członkowie Towarzystwa nie zapisani do listy, a w tej liczbie i ci, zarzuty których na niepomieszczenie ich w liście odrzucone zostały przez Komitet, nie mają prawa uczestniczenia w zebraniu wyborczem.

§ 73⁴.

Każdy członek Towarzystwa, z liczby zapisanych w liście, życzący sobie uczestniczyć w zebraniu wyborczem, otrzymuje w Dyrekcji Towarzystwa specjalny bilet, w którym wyszczególnia się jego stan, imię i nazwisko. — Na biletach zaś, udzielanych towarzystwom i instytucjom, wyszczególnia się ich nazwa.— Bez biletu nikt nie będzie wpuszczony na salę zebrań.

§ 73⁵.

Właściciele nieruchomości, zadłużonych w Towarzystwie, wpisują się na listę wyborczą w tym porządku, w jakim następują po sobie według sumy pożyczek zaciągniętych w Towarzystwie. Poczem osoby zapisane na liście dzielą się na trzy kategorie, do pierwszej należą z wyszczególnionych na początku listy wyborczej, których pożyczki stanowią ogółem jedną trzecią część ogólnej sumy pożyczek wydanych przez Towarzystwo, do drugiej należą następnii wymienieni w liście wyborczej, którzy otrzymali razem również jedną trzecią część ogólnej sumy pożyczek; do trzeciej należą wszyscy pozostali wyborcy.—Każda

z tych kategorii tworzy oddzielne samoistne zebranie wyborcze.

UWAGA. Zebranie wyborcze uważa się za odbyte bez względu na liczbę przybyłych na takowe osób,

§ 73⁶.

Każde zebranie wyborcze wybiera $\frac{1}{3}$ część z ogólnej liczby Pełnomocników i po pięciu kandydatów. — Wyborcom pozostawia się prawo wyboru Pełnomocników nie tylko z pośród siebie, lecz również z liczby członków należących do innych kategorii.

UWAGA 1. Pełnomocnikami nie mogą być osoby zajmujące w Towarzystwie jakiegokolwiek administracyjne urzędy z nominacji a nie z wyboru.

UWAGA 2. Na wypadek wielkiej liczby wyborców trzeciej kategorii, ich zebranie wyborcze może być rozdzielone na kilka zebrań, zwołanych oddzielnie z równą ilością członków w każdym, lecz nie więcej nad 210 osób, przytem zebrańia te wybierają przypadającą na nich część z ogólnej liczby pełnomocników i kandydatów trzeciej kategorii.

§ 73⁷.

W zebraniach wyborczych, prócz kwestyj tyczących się wyboru pełnomocników i ich kandydatów, żadne inne sprawy Towarzystwa nie podlegają dyskusji lub decydowaniu. — W zebraniach tych, z decyzji Komitetu Nadzorczego przewodniczy jeden z członków tegoż Komitetu. — Wybory skuteczniają się przez głosowanie tajne za pomocą gałek. Wybranymi na pełnomocników uważa się osoby, które uzyskały największą ilość głosów, a przytem większą połowę głosów obecnych na zebraniu wyborców.

Jeżeli liczba wybranych tym sposobem pełnomocników okaże się mniejszą od liczby jaka miała być wybraną, to celem wyboru brakującej liczby spo-

rządza się lista kandydatów, z tych mianowicie którzy otrzymali najwięcej głosów po za wybranymi, lecz liczba takowych nie ma być większą od podwójnej liczby pełnomocników, mających być jeszcze wybranymi, i następnie uskutecznia się nowe losowanie tylko wyszczególnionych osób, a ci, co najwięcej otrzymają głosów, uważają się za wybranych, chociażby ilość otrzymanych głosów nie równała się połowie wszystkich złożonych głosów.

Między osobami, które otrzymały równą ilość głosów, wybór uskutecznia się za pomocą losu.— Wszelkie uwagi i zarzuty na nieprawidłowość uskuteczniionych wyborów pełnomocników mogą być podane do wiadomości Przewodniczącego na temże zebraniu pełnomocników, a to samo zebranie kwestje te ostatecznie roztrzyga.

§ 74.

Zebrania Pełnomocników bywają zwyczajne i nadzwyczajne — Pierwsze zwołuje komitet Nadzorczy w marcu lub kwietniu i nie później jak 15 kwietnia, — drugie zaś są wyznaczane według uznania tegoż Komitetu, albo wskutek żądania nie mniej dwudziestu pełnomocników, lub wreszcie wskutek postanowienia poprzedniego zebrania.— Zebranie zwołuje się za pośrednictwem trzykrotnych ogłoszeń na miesiąc wcześniej, w miejscowej gazecie gubernialnej i Gońcu Urzędowym. — W ogłoszeniu należy pomieszczać tekst przepisu wyszczególnionego w uwadze do niniejszego paragrafu, jak również treść spraw mających być rozważanemi na zebraniu.

UWAGA. Zebranie pełnomocników uważa się za odbyte bez względu na ilość obecnych pełnomocników.

§ 75.

W celu utrzymania na zebraniu Pełnomocników należytego porządku, członkowie tegoż, przed przy-

stąpieniem do obrad, wybierają ze swego grona przewodniczącego, na którego wkłada się obowiązek i odpowiedzialność czuwania nad porządkiem obrad, jak również bezpośrednio niemi kierownictwo. — Wybór tej osoby uskutecznia się pod kierunkiem przewodniczącego w Komitecie Nadzorczym.

§ 76.

Kompetencji zebrania pełnomocników podlegają następujące przedmioty:

1) Wybór lub usunięcie od obowiązków Dyrektorów zarządu, jak również członków Komitetu Nadzorczego i Kasjera;

2) Zatwierdzenie planu działań Towarzystwa;

3) Rozpatrzenie i zatwierdzenie rocznych sprawozdań Dyrekcji o wszystkich jej czynnościach i obrotach Towarzystwa;

4) Podwyższenie lub niżenie stopy procentowej od Listów Zastawnych i pożyczek;

5) Ostateczna uchwała co do wyjednania u Rządu zmian w Ustawie;

6) Rozpatrzenie wszelkich nadzwyczajnych kwestyj, jak również wniosków ze strony Rządu;

7) Postanowienie o rozwiązaniu Towarzystwa i likwidacji jego interesów.

§ 77.

Uchwale Zebrania Pełnomocników podlegają te tylko przedmioty, które do jego rozpoznania i decydowania będą przedstawiane przez Komitet Nadzorczy.

Każdy z członków ma prawo, byle nie później jak na dni piętnaście przed dniem Zebrania Pełnomocników, przedstawić swój wniosek Komitetowi, a ten z kolei, obowiązany jest, jeśli wniosek zaopatrzone w podpisy przynajmniej 10 członków, poddać takowy pod rozpoznanie Zebrania Pełnomocników.

R O Z D Z I A Ł VI.

O ściąganiu długów z zalegających w opłacie nieruchomości.

§ 78.

Jeżeli dłużnik w terminie nie uiści należnych od pożyczki procentów i kwoty na umorzenie długu, to mu się daje trzymiesięczną zwłokę, licząc od upływnionego terminu, bez kary za pierwszy ulgowy miesiąc i za opłatą $\frac{1}{2}\%$ od stu za drugi i trzeci miesiąc od całej nie wniesionej sumy i wreszcie po 1% od całej sumy za następne miesiące aż do dnia zapłaty zaległości lub sprzedaży nieruchomości. *) Przyczem część miesiąca mniej niż 16 dni liczy się za pół miesiąca, a 16 dni i więcej za cały miesiąc.

§ 79.

Jeżeli po upływie trzechmiesięcznej zwłoki cała zaległość nie zostanie zaspokojona, Dyrekcja przystępuje bezzwłocznie do sprzedaży, przez publiczną licytację, zadłużonej w Towarzystwie nieruchomości. W tym wypadku decyzja Dyrekcji nie ulega apelacji.

§ 80.

Po nakazaniu sprzedaży przez licytację publiczną zalegającej nieruchomości, Dyrekcja układa według przepisanej formy, objaśnienia i warunki sprzedaży.

UWAGA. Formę, treść objaśnień i warunki sprzedaży zatwierdza Zebranie Pełnomocników.

§ 81.

Niepóźniej jak na dni 80 przed terminem, do publicznej licytacji wyznaczonym, Dyrekcja deleguje jed-

*) Kancelarja Kredytowa 20 maja 1906 r. Nr. 5429.

ną z osób, zostających w służbie Towarzystwa, lub osobę obcą, do wniesienia do księgi hipotecznej ostrzeżenia o mającej nastąpić sprzedaży i o wyznaczonym przez Dyрекcję terminie takowej, ze wskazaniem notariusza, przed którym licytacja odbyta zostanie, przyczem tenże delegowany projektuje odpowiednią treść do działu III wykazu hipotecznego i składa do zbioru dokumentów hipotecznych decyzję o sprzedaży wraz ze zbiorem objaśnień i warunkami licytacji. Decyzja Wydziału Hipotecznego, dotycząca zapisania w wykazie hipotecznym wyżej wzmiankowanego ostrzeżenia o sprzedaży, nie ulega apelacji.

§ 82.

Jednocześnie Dyrekcja poleca doręczenie krótkich zawiadomień o wystawieniu na sprzedaż nieruchomości zalegającej i o terminie do publicznej licytacji, nie tylko właścicielowi zalegającej nieruchomości, lecz i osobom, które do dnia wniesienia przez Towarzystwo do księgi wieczystej postanowienia o sprzedaży tej nieruchomości, objawiły w hipotece swoje do niej prawa czy to przez czysty wpis, czy też sposobem zastrzeżenia lub ostrzeżenia, przyczem Dyrekcja zamieści, że, w razie nie dojścia do skutku sprzedaży, z powodu braku licytantów, wyznaczony zostanie drugi, ostateczny termin licytacji, w którym sprzedaż dopełnioną zostanie za cenę niższą, lub też nieruchomość będzie przysądzoną na własność Towarzystwa, bez doręczenia ze strony Towarzystwa nowych pod tym względem zawiadomień.

Wspomniane zawiadomienia doręczane być winny przez woźnych sądowych przynajmniej na dni 70 przed terminem, do licytacji wyznaczonym, tak właścicielom nieruchomości i wierzycielom, jako też i innym osobom interesowanym w miejscu ich zamieszkania rzeczywistego, lub w hipotece wskazanego: wierzyciele i inne osoby interesowane, a których za-

mieszkanie w hipotece nie wskazane. zawiadamiają się o mającej nastąpić sprzedaży przez jednorazowe o tem ogłoszenie w codziennych gazetach w § 83 Ustawy Towarzystwa wzmiankowanych.

UWAGA 1. Postępowanie spadkowe po właścicielu zalegającej nieruchomości, po jego wierzycielu, lub po osobie posiadającej jakiegobądź jawne z hipoteki prawa do ulegającej sprzedaży nieruchomości, w żadnym razie nie może wstrzymać postanowionej przez Towarzystwo sprzedaży. W wypadkach takiego spadkowego postępowania, zawiadomienie o postępowaniu sprzedaży dopełnia się zbiorowo dla wszystkich spadkobierców, bez wymienienia ich imion i nazwisk, a samo doręczenie zawiadomienia następuje we wskazaniem przez spadkobiercę w hipotece zamieszkanii, w braku zaś takowego, spadkobiercy zostaną zawiadomieni przez jednokrotne ogłoszenie we właściwych pismach, wzmiankowanych w § 83 ustawy.

UWAGA 2. Dla dopełnienia na żądanie i w interesach Towarzystwa Kredytowego wszelkiego rodzaju doręczeń i zawiadomień, w Ustawie Towarzystwa przewidzianych, mianowanym będzie przez Prezesa Sądu Okręgowego Siedleckiego stały wyłączny jeden lub na żądanie Dyrekcji, dwaj wyłączni woźni z pomiędzy osób według przepisów z dnia 19 lutego 1875 roku na ten urząd kwalifikację posiadających. Woźni ci pobierają z funduszków Towarzystwa placę etatową i wynagrodzenie podług taksy, uważają się za zostających w służbie sądowej na równi z woźnymi przy Sądach Okręgowych, obowiązani utrzymywać odpowiednie księgi, dla zapisania każdego danego im zlecenia i o spełnieniu czynności służbowych, odpowiedzialności zaś podlegają według przepisów ustaw sądowych.

Doręczenie zawiadomień przez woźnych uważa się za prawne.

UWAGA 3. Doręczenie zawiadomień poza granicami jurysdykcji Sądu Okręgowego Siedleckiego dopełniać będą woźni przez Prezesów właściwych

Sądów Okręgowych, specjalnie na każdy raz wyznaczani, za wynagrodzeniem ich z funduszków Towarzystwa po otrzymaniu dowodu dopełnionego doręczenia.

§ 83.

Oprócz tego Dyrekcja układa krótkie ogłoszenia, zawiadamiające o sprzedaży zalegającej nieruchomości, z nadmienieniem, że zbiór objaśnień i warunków licytacji znajduje się w hipotece i w Dyrekcji Towarzystwa.

Ogłoszenie to powinno być trzykrotnie zamieszczone w Dzienniku Warszawskim, w Dzienniku Gubernialnym Siedleckim i w Gazecie Siedleckiej, w przerwach czasu przynajmniej ośmiodniowych tak, aby ostatnie ogłoszenie było dopełnione nie później, jak na dni 50 przed licytacją.

Powyższe ogłoszenia doręcza się także właścicielowi zalegającej nieruchomości, również nie później, jak na dni 50 przed licytacją, nietylko w jego rzeczywistym lub hipotecznym wskazanym zamieszkanym, lecz także u rządcy domu, lub osoby, która według poświadczenia władzy policyjnej zajmuje się prowadzeniem ksiąg ludności w domu w Towarzystwie zadłużonym.

Jednocześnie z doręczeniem właścicielowi ogłoszenia powyższego, takowe wystawionym zostaje:

a) na głównych drzwiach nieruchomości, na sprzedaż wystawionej,

b) w Sądzie Okręgowym Siedleckim—w miejscu na ten cel wyznaczonym,

c) w sali przyjąć Wydziału Hipotecznego Sądu Okręgowego Siedleckiego,

d) na drzwiach kancelarii Sędziego Pokoju rewiru właściwego,

e) w zarządzie magistratu m. Siedlec i

f) na drzwiach prowadzących do kasy Towarzystwa.

W razie *) wystawienia na sprzedaż nieruchomości, położonej w miejscowościach, na które została rozszerzona działalność Towarzystwa Kredytowego zgodnie z § 9, powyższe ogłoszenia bez wręczenia ich dłużnikowi zostaną rozlepione:

a) na głównych drzwiach wystawionej na sprzedaż nieruchomości,

b) w miejscowym Sądzie Okręgowym w miejscu do tego przeznaczonym,

c) na drzwiach kancelarii odpowiedniego Wydziału Hipotecznego,

d) na drzwiach kancelarii miejscowego Magistratu,

e) na drzwiach prowadzących do kasy Towarzystwa.

Zaświadczenie woźnego Sądowego o doręczeniu ogłoszenia właścicielowi i wystawieniu tegoż ogłoszenia w wyżej wzmiankowanych miejscach, uważa się za dostateczne.

§ 84.

Dowody przekonywające o dopełnieniu powyższych formalności Dyrekcja składa przez jednego ze swych urzędników, przy wniosku stosownym, do księgi hipotecznej nie później jak na dni 45 przed terminem, na licytację wyznaczonym.

§ 85.

Dłużnik, wierzyciele i wogóle wszelkie osoby, w sprzedaży zalegającej nieruchomości zainteresowane, nie później jak na dni 40 przed terminem licytacji, mogą się stawić przed notariuszem, do sprzedaży wyznaczonym i objawić w księdze hipotecznej zarzuty odnośnie form całego postępowania. O zarzutach tego rodzaju, wynikłych z postępowania sprzedażnego nieruchomości, uregulowanych w hipotece powiatowej, winny oświadczyć osoby zainteresowane

*) Zbiór praw № 40 art. 430, 1905 r.

rejentowi wyznaczonemu dla skutecznienia sprzedaży, a kopje takowych oświadczeń należy w dniu następnym przedstawić na rozpatrzenie Wydziałowi Hipotecznemu Powiatowemu, jak również dla uczynienia odpowiedniej wzmianki w wykazie hipotecznym.

Po upływie tego terminu żadne już w tym przedmiocie zarzuty przyjmowane nie będą.

Osoby zainteresowane w sprzedaży i wnoszące do hipoteki zarzuty odnośnie zachowania formalności wymaganych, powinny obrać miejsce zamieszkania prawnego w Siedlcach.

§ 86.

Od chwili założenia przez delegowanego ze strony Dyrekcji Towarzystwa Kredytowego dowodów spełnienia formalności, wymaganych w przedmiocie sprzedaży zalegającej w opłatach nieruchomości, księga hipoteczna znajdować się powinna w posiadaniu notariusza do odbycia licytacji wyznaczonego.

Przy wystawieniu na sprzedaż nieruchomości, mających urządzoną hipotekę powiatową, przepis ten nie jest stosowanym.

§ 87.

Wydział Hipoteczny obowiązany jest, nie później jak na dni 35 przed terminem licytacji, rozpoznać i orzec czy dopełnione zostały wszelkie formalności lub przeciwnie. W wypadku pierwszym Wydział poświadcza, że formalności te, zgodnie z obowiązującymi przepisami, spełnione zostały, w ostatnim zaś razie kasuje całe postępowanie.

§ 88.

Od decyzji Wydziału Hipotecznego przy Sądzie Okręgowym, wspomnianej w § 87, nie później jak w przeciągu dni pięciu od czasu jej zapadnięcia, może być założona skarga do Warszawskiej Izby Sąd-

wej, zaś na decyzję Wydziałów Hipotecznych przy Sądach Pokoju w temże terminie do Sądu Okręgowego, tak przez Dyрекcję Towarzystwa, jak też i przez te z liczby zainteresowanych w sprzedaży nieruchomości osób, które do księgi hipotecznej wniosły zarzuty co do zachowanych formalności.

Skargi winny być napisane z zastosowaniem się do wskazówek art. 745, 746 i 747 Ustawy Postępowania Cywilnego; skarga składa się Wydziałowi Hipotecznemu z wymienieniem obranego miejsca zamieszkania w Siedlcach i z dołączeniem właściwych opłat stemplowych, wpisu sądowego, oraz funduszu na koszt wniesienia apelacji do księgi hipotecznej.

Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego przy skardze apelacyjnej składa wpis sądowy i fundusz na wniesienie do księgi hipotecznej wzmianki o założeniu apelacji, a nadto ponosi opłaty kancelaryjne. Miejscem prawnem zamieszkania Dyrekcji będzie biuro Zarządu Towarzystwa.

Decyzja, stanowiąca o zwróceniu lub pozostawieniu bez skutku skargi apelacyjnej, na zasadzie art. 755 i 756 Ustawy Postępowania Cywilnego, winna być wydaną przez Wydział Hipoteczny i wręczoną apelującemu w obranem przez niego zamieszkanu w ciągu trzech dni od czasu podania skargi.

Obie strony mogą żądać przywrócenia prawa do apelacji, z mocy art. 778—782 Ustawy Postępowania Sądowego Cywilnego, w ciągu dni trzech od czasu zapadnięcia decyzji, mocą której termin założenia skargi apelacyjnej uznanym został za spóźniony.

Jednocześnie z zawiadomieniem o nieprzyjęciu skargi apelacyjnej z powodów w punkcie drugim art. 755 i 1, 2 i 3 punktach art. 756 Ust. Post. Sąd. Cyw. wyszczególnionych, wyznacza się apelującemu nowy trzydniowy termin, licząc od dnia zawiadomienia. Jeżeli w tym terminie nowa skarga podaną nie będzie, lub podana, za nieformalną przez Wydział Hipoteczny uznaną zostanie, to apelacja uważa się za niena-

stapioną, a decyzja Wydziału Hipotecznego staje się prawomocną.

W wypadku przyjęcia skargi apelacyjnej, Wydział Hipoteczny w ciągu dni pięciu winien wydać decyzję co do zapisania w księdze hipotecznej wzmianki o założeniu apelacji i zarządzić doręczenie stronie przeciwnej kopji skargi apelacyjnej, oryginał zaś skargi wraz z aktami sprawy i duplikatami wezwań, przy których nastąpiło doręczenie kopji skargi apelacyjnej interesowanym stronom, Wydział Hipoteczny winien odesłać do Izby Sądowej względnie Sądu Okręgowego i o dniu wysłania zawiadomić apelującego.

Na skargę apelacyjną strona przeciwna ma prawo złożyć objaśnienie w ciągu dni pięciu od dnia otrzymania kopji skargi, objaśnienie to bezzwłocznie doręcza się apelującemu, poczem żadne już repliki i dupliki przyjmowane nie będą.

Po otrzymaniu objaśnień lub po upływie terminu na złożenie takowego, Prezes Izby Sądowej, względnie Prezes Sądu Okręgowego nie później, jak w ciągu dni trzech wyznacza dzień dla wprowadzenia sprawy i o dniu tym zawiadamia strony interesowane.

Wyrok Izby Sądowej względnie Sądu Okręgowego uważa się za ostateczny,—nie ulega żadnej opozycji, lub apelacji tak obydwuch stron, jako też osób trzecich, w sprawie udziału nie przyjmujących, nie ulega też restytucji, ani nawet skardze kasacyjnej.

Wyrok ten w przeciągu dni trzech po zapadnięciu, powinien być przesłany przez Izbę Sądową względnie Sąd Okręgowy Wydziałowi Hipotecznemu, a ten obowiązany jest przystąpić do wykonania rzeczzonego wyroku niezwłocznie i zawiadomić o tem Dyрекcję Towarzystwa Kredytowego nie później jak na dni trzy przed terminem do licytacji wyznaczonym.

Jeżeli żadne zarzuty przeciwko formalnościom wystawienia na sprzedaż nie zostały przedstawione, a pomimo to, Wydział Hipoteczny sam, bez czyjegokolwiek żądania, postępowanie za nieważne uznał,

to oprócz Dyrekcji, nikomu ze stron interesowanych, nie służy prawo wniesienia skargi na decyzję Wydziału Hipotecznego, w tym wypadku skarga wniesiona przez Dyrekcję, bez uprzedniego komubądź komunikowania, przesyła się przez Wydział Hipoteczny do Izby Sądowej względnie Sądu Okręgowego. Prezes Izby Sądowej względnie Prezes Sądu Okręgowego bezzwłocznie wyznacza termin dla wprowadzenia sprawy, a Izba Sądowa względnie Sąd Okręgowy po jednostronnem wysłuchaniu Dyrekcji, bez dopuszczenia do rozpraw kogobądź z osób interesowanych, wydaje ostateczny wyrok w przedmiocie dopełnienia formalności sprzedaży.

§ 89.

Licytacja odbywa się w terminie oznaczonym w sposób, wskazany w art. 1156 i 1158 Ustawy Pos. Sąd. Cyw., w kancelarji Hipotecznej, przy Sądzie Okręgowym, lub Sądzie Pokoju, właściwej miejscu położenia nieruchomości przed wyznaczonym do tej czynności notariuszem lub jego zastępcą, w obecności delegowanych przez Dyrekcję członka Dyrekcji lub też jej urzędnika, lub osoby obcej.

Licytacja rozpoczyna się od sumy udzielonej przez Towarzystwo Kredytowe pożyczki podwyższonej o 50⁰/₀. Osoby życzące przyjąć udział w licytacji, mogą stawać do niej osobiście lub przez pełnomocnika, specjalnie ku temu umocowanego zgodnie z art. 1156 Ust. Post. Sąd. Cywil.

Nieruchomość na sprzedaż wystawiona, przechodzi na własność tego, kto na licytacji najwyższą postąpił za nią sumę. Protokół licytacji, spisany przez notariusza, służy za dowód nabycia nieruchomości, na żądanie Towarzystwa sprzedanej.

UWAGA. W przedmiocie poświadczenia tożsamości osób, formy pełnomocnictwa i obioru miejsca zamieszkania prawnego notariusz winien stosować się do obowiązujących w tej mierze przepisów.

§ 90.

Do dnia licytacji, a nawet podczas jej odbywania, byle nie przed jej ukończeniem, dłużnik może wnieść sumę (§§ 78, 79 i 94) od niego przez Towarzystwo poszukiwaną i uwolnić w ten sposób nieruchomości od sprzedaży.

Z prawa tego dłużnik korzystać nie może po odbyciu licytacji, chociażby nawet naznaczoną była na zasadzie § 91 nadlicytacja, lub z mocy § 94 relicytacja.

§ 91.

W przeciągu dni ośmiu po nastąpionej sprzedaży przez licytację, wolno jest postąpić za sprzedaną nieruchomość szacunek wyższy przynajmniej o 1/4 część od postąpionego na licytacji. W tym celu zeznaną zostanie w księdze hipotecznej, przed notariuszem sprzedaż odbywającym, odpowiednia deklaracja i składa się w kasie Towarzystwa vadjum, w warunkach licytacyjnych ustanowione.

Notariusz obowiązany jest w ciągu 48 godzin przesłać poświadczoną kopję wspomnianej deklaracji Dyrekcji, a ta wyznacza termin do nadlicytacji najpóźniej w dni 20 po licytacji pierwszej i ogłasza krótkie o tem zawiadomienie w pismach publicznych, dowody dotyczące takich ogłoszeń, wnosi do księgi hipotecznej najpóźniej na pięć dni przed terminem nadlicytacji. W razie zgłoszenia nadlicytacji na nieruchomość mającą urządzoną hipotekę powiatową, postępujący o 1/4 część wyższy szacunek, może złożyć vadjum rejentowi, przyjmującemu wniosek, a rejent przesyła takowe do Dyrekcji Towarzystwa wraz ze sporządzonym aktem, w ciągu 48 godzin, sama zaś nadlicytacja powinna być uskuteczniiona nie później, jak w ciągu 40 dni po pierwszej licytacji.

Wydział Hipoteczny, po rozpoznaniu czy dopełnione zostały powyższe formalności w ostatniej instancji wydaje decyzję w przedmiocie odbycia nadlicytacji.

W nadlicytacji mogą przyjąć udział nie tylko ten, który utrzymał się na licytacji i osoba, która następnie wyższy za nią postąpiła szacunek, lecz i każdy, mający chęć kupna na warunkach licytacyjnych. Nieruchomość sprzedawana utrzymuje się przy tym, kto na nadlicytacji najwyższą postąpił cenę.

Jeżeli w terminie, do nadlicytacji wyznaczonym, nie stawi się nikt z kupujących, ani też osoba, która szacunek o 1/4 część podniosła, w takim razie nabycie nieruchomości następuje przez tę ostatnią osobę, która obowiązana będzie dopełnić warunków licytacyjnych.

Do stawienia się w tym terminie żadne wezwania wręczane nie będą, tak nabywca nieruchomości, jak i postępujący za nią wyższy o 1/4 część szacunek, obowiązani są sami dopilnować oznaczonego terminu.

W każdym razie notariusz spisuje protokół o nastąpionej lub nie nastąpionej nadlicytacji ze wzmianką o stawieniu na termin tego, kto szacunek o 1/4 część wyższy postąpił.

Po sprzedaży nieruchomości w drodze nadlicytacji, nowe postąpienie za nią wyższego szacunku już nie dozwala się.

§ 92.

Nie później jak w dni 30 po licytacji, nabywca winien złożyć do księgi hipotecznej dowody zadośćuczynienia warunków licytacji i spełnienia obowiązku, wypływającego z art. 1162 Ust. Post. Sąd. Cywil., poczem Wydział Hipoteczny wpisuje w księdze hipotecznej decyzję przysądzenia zalicytowanej nieruchomości na rzecz nowonabywcy i kopję tejże decyzji wydaje nowemu właścicielowi, z wymienieniem sprzedanej nieruchomości według wykazu hipotecznego. Jeżeli w przeciągu miesiąca decyzja powyższa nie będzie zaskarżoną ani przez byłego właściciela, ani przez któregoś z wierzycieli i, jeżeli apelacja do księgi

hipotecznej nie będzie wniesioną, wtedy decyzja Wydziału Hipotecznego staje się prawomocną, a Wydział Hipoteczny, na żądanie nowonabywcy, obowiązany jest wydać decyzję co do wykreślenia z hipoteki długów i ostrzeżeń, stosownie do warunków licytacyjnych, oraz sposobu, w jaki takowe wykonanemi zostały.

Na podstawie decyzji Wydziału Hipotecznego, przysądzającej nieruchomości na rzecz nowonabywcy, dopełnia się wprowadzenie tegoż w posiadanie nabytej nieruchomości. Jeżeliby były właściciel nieruchomości, dzierżawcy, zastawnicy i inne osoby, korzystające z użytkowania całej nieruchomości lub części jej, nie ustąpiły z takowej na żądanie nowonabywcy, służy temuż prawo udania się do właściwej władzy sądowej i żądania wprowadzenia z mocy wyroku sądowego.

Rozdział pomiędzy wierzycieli postąpionego za nieruchomość szacunku odbędzie się w Sądzie Okręgowym według art. 1214—1222 Ust. Post. Cywil., bez udziału w tem Towarzystwa Kredytowego.

Kopja planu klasyfikacyjnego, z poświadczeniem prawomocności decyzji, takowy zatwierdzającej, złożoną zostanie przy odpowiednim wniosku ze strony nowonabywcy, do księgi hipotecznej.

§ 93.

Skarga apelacyjna na decyzję Wydziału Hipotecznego w przedmiocie przepisania tytułu własności na nowonabywcę, może być podaną do tegoż Wydziału w ciągu jednego miesiąca, licząc od daty zapadnięcia decyzji, w każdym wszelako razie skarga ta nie wstrzymuje wprowadzenia nowonabywcy w posiadanie nieruchomości. Rozpoznanie tej skargi następuje w drodze postępowania skróconego, stosownie do przepisów Ustawy Postępowania Sądowego Cywilnego.

§ 94.

Jeżeli nabywający nieruchomości na licytacji, lub postępujący za nią wyższy szacunek o 1/4 część, nie złoży w przeciągu dni 30 dowodów spełnienia warunków licytacyjnych, to sprzedaż przymusowa uważaną będzie za nie nastąpioną, nie czyniący zaś zadłość warunkom licytacyjnym, utraci złożone przez siebie vadjum.

Z vadjum tego zostają zaspokojone, przypadające wówczas Towarzystwu zaległe opłaty terminowe, kary pieniężne i koszta sprzedaży przymusowej.

Jednocześnie wykreślone zostaną bez straty czasu z wykazu hipotecznego, za stosownym wnioskiem, wszelkie wpisy, niedoszłej do skutku sprzedaży dotyczące.

Pozostała część vadjum, wnosi się do instytucji kredytowej w celu wydania wierzycielom, według porządku hipotecznego.

Jeżeliby vadjum nie pokryło wszystkich wyżej przytoczonych należności, to Dyrekcja ogłasza relicytację na koszt i ryzyko uchylającego nabywcy. Taka relicytacja bezwarunkowo należy do sprzedaży, odbywanych na zasadzie § 19 ustawy niniejszej, w celu ściągnięcia całości lub części pożyczki.

§ 95.

Wysokość kosztów sprzedaży ustanawia Dyrekcja Towarzystwa, od decyzji której w tym przedmiocie skarga może być zanesioną do komitetu nadzorczego, decyzje zaś Komitetu są ostateczne.

§ 96.

Termin relicytacji objawionym zostaje w Wydziale Hipotecznym przez delegowanego ze strony Dyrekcji Towarzystwa.

Na dni 15 przed powyższem terminem ogłasza się raz jeden tylko w pismach publicznych, w § 82

wskazanych o tej relicytacji a jednocześnie ogłoszenia rozlepiają się w miejscach w tymże § wzmiankowanych. Jeden egzemplarz ogłoszenia woźny sądowy doręczy uchybiającemu nabywcy.

Dowody dopełnienia wszystkich tych formalności na dni 10 przed terminem relicytacji wnoszą się do księgi hipotecznej.

Wydział Hipoteczny, niepóźniej jak na dni 3 przed licytacją, rozpoznaje wspomniane wyżej dowody i ostatecznie orzeka w przedmiocie dopełnienia formalności.

Relicytacja rozpoczyna się od sumy, ustanowionej dla pierwszej licytacji. Za różnicę pomiędzy szacunkiem postąpiionym na licytacji pierwszej, a szacunkiem na relicytacji podanym, odpowiada uchybiający nabywca pod rygorem przymusu osobistego, jeżeliby zaś nowy szacunek przewyższał sumę na licytacji pierwszej postąpiioną, to uchybiający nabywca nie ma prawa do przewyżki, która przeznaczona jest na pokrycie długów hipotecznych według planu klasyfikacyjnego, w razie zaś nieistnienia tych długów przewyżka ta przechodzi na rzecz właściciela sprzedawanej nieruchomości.

§ 97.

Jeżeliby w terminie wyznaczonym do licytacji lub do relicytacji nikt z chęcią kupna się nie stawił, wtedy Dyrekcja Towarzystwa wyznacza nowy termin do licytacji powtórnej. Najpóźniej na dni 20 przed nowym terminem, zamieszczone zostają w pismach publicznych dwukrotnie, z przerwą przynajmniej ośmiodniową, ogłoszenia, i takowe rozlepiają się także w miejscach wskazanych w § 83 z nadmienieniem, iż z powodu spełzłej pierwszej licytacji, powtórna rozpocznie się od wysokości nieumorzonej reszty pożyczki Towarzystwa, z doliczeniem do niej narosłych zaległości, kosztów i kar z obowiązkiem spełnienia

warunków licytacyjnych, w § 80 Ustawy niniejszej wskazanych.

Na dni 10 przed terminem powtórnej licytacji delegowany ze strony Dyrekcji składa do księgi hipotecznej dowody nowego postępowania w przedmiocie sprzedaży, celem rozpoznania takowych przez Wydział Hipoteczny, który orzeka ostatecznie w przedmiocie uzupełnienia formalności.

Gdyby i w tym powtórnym terminie nabywcy nie stawili się, Towarzystwo wnosi natychmiast do protokołu żądanie o przysądzeniu sobie nieruchomości, po otrzymaniu takowego przepisuje tytuł własności na swoje imię i wykreśla z wykazu hipotecznego wszystkie długi i ciężary, oprócz obowiązków i ciężarów, mających pierwszeństwo przed pożyczką Towarzystwa.

Towarzystwo oprócz tego przyjmuje obowiązek uiszczenia wszystkich opłat uprzywilejowanych, na zasadzie art. 41 praw hipotecznych z r. 1818.

Wszedłszy w posiadanie nabytej tym sposobem nieruchomości, Towarzystwo obowiązane jest sprzedać taką z wolnej ręki w przeciągu jednego roku.

§ 98.

Na Wydział Hipoteczny wkłada się obowiązek sprawdzenia o ile są zachowane formalności w §§ 79, 81, 82, 83, 84, 91, 96 i 97 zastrzeżone, chociażby żadne zarzuty ze strony osób interesowanych miejsca nie miały.

§ 99.

Sprzedaże nieruchomości, w Towarzystwie zadłużonych, wszelkie egzekucje sądowe i administracyjne, równie jak sprzedaże przymusowe, czy dobrowolne, działowe, beneficjalne, sprzedaże nieruchomości, przyjętych przez spadkobierców warunkowo t. j. z dobrodziejstwem inwentarza, lub nakoniec

z uchwał rad familijnych wskutek niepełnoletności właścicieli, bynajmniej nie wstrzymują kroków egzekucyjnych Towarzystwa. Rozpoczęta przez Towarzystwo sprzedaż nie tamuje innych jakichbądź sprzedaży pod warunkiem, ażeby przypadające Towarzystwu należności były zaspokojone przed terminem licytacji, przez Dyрекcję Towarzystwa wyznaczonym.

§ 100.

Nieruchomości w Towarzystwie zadłużone, w razie sprzedaży ich przez publiczną licytację za długi, lub w drodze działów między sukcesorami, nie mogą być przysądzone na rzecz nowonabywcy, jeżeli szacunek sprzedażny okaże się nie wystarczającym na pokrycie wszystkich należności Towarzystwa.

Przy tego rodzaju sprzedażach decyzja Wydziału Hipotecznego, przysądzająca zalicytowaną nieruchomość na rzecz nowonabywcy (§ 92), zapadnie nie prędzej, jak po złożeniu dowodu z uiszczenia wszelkich przypadających Towarzystwu zaległości, kar i kosztów.

§ 101.

W ciągu postępowania, dotyczącego sprzedaży, rozpoczętej z rozporządzenia Towarzystwa, Dyrekcja może, gdy to uzna za właściwe, ustanowić dozór nad nieruchomością, poruczając takowy właścicielowi nieruchomości, lub osobie obcej. Dozór taki pociąga za sobą odpowiedzialność, będącą następstwem dozoru sądowego.

Jeżeli dozór porucza się dłużnikowi, ten ostatni nie otrzymuje za to żadnego wynagrodzenia.

§ 102.

Od chwili ogłoszenia Ustawy niniejszej nikt z lokatorów nieruchomości, w Towarzystwie zadłużonej, nie może się zasłaniać zapłatą właścicielowi komornego z góry za czas, przewyższający pół roku.

Dzierżawcy i zastawnicy całej nieruchomości, lub pewnej jej części, obowiązani są wnosić przypadające Towarzystwu raty na równi z właścicielami nieruchomości. Wszelkie przeciwne temu umowy, w stosunku do Towarzystwa, nie mają znaczenia.

§ 103.

Zniesiony *).

§ 104.

Władze rządowe i osoby, mające udział w zarządzie miejscowym, obowiązane są bezzwłocznie czynić zadość wszelkim prawnym żądaniom Dyrekcji w interesach Towarzystwa.

Akty i wnioski, dotyczące pożyczek i interesów Towarzystwa, rozpatrują i decydują Władze Hipoteczne w terminie dwutygodniowym.

Do wykonania wszystkich czynności, objętych §§ 26, 28, 45, 81, 84, 86, 89, 96 i 97 Ustawy, Dyrekcja Towarzystwa ma prawo delegować albo jednego ze swych członków, lub też urzędnika swego lub osobę obcą.

ROZDZIAŁ VII.

Szacowanie nieruchomości, pod zabezpieczenie poddawanych, odnowienie pożyczki i ubezpieczenie od ognia.

§ 105.

Przez oszacowanie winna być wykazywana, o ile można najdokładniej, stała wartość nieruchomości, na którą żąda się pożyczka.

W tym celu, według uznania Towarzystwa, wyznacza się za każdym razem oddzielna, do dopełnie-

*) Rozp. Min. Finansów z 4 Czerwca 1908 r. Nr. 6086.

nia oszacowania komisja, złożona z dwóch członków Towarzystwa i budowniczego.

§ 106.

Przy dopełnieniu oszacowania nieruchomości, poddawanych pod bezpieczeństwo, bierze się na uwagę wartość ich materialna, jak również roczny z nich przychód.

§ 107.

Materialna wartość nieruchomości w Towarzystwie, pod bezpieczeństwo poddawanej, dochodzi się przez sprawdzenie na miejscu planu zabudowań i sporządzenie opisu, oraz przekonanie się o stopniu trwałości i stanie zabudowań.

UWAGA. Za wskazówkę w tym razie może służyć oszacowanie, dopełnione przy ubezpieczeniu budowli od ognia.

§ 108.

Za podstawę przy oznaczeniu dochodu rocznego z budowli pod bezpieczeństwo poddawanych, przyjmuje się najniższy dochód brutto z ostatniego trzechlecia.

§ 109.

Jeżeli od czasu udzielenia pożyczki upłynęło przy najmniej lat pięć, a zadłużona nieruchomość znajduje się w dobrym stanie, dozwala się odnowienie pożyczki na nowy okres z przyznaniem dodatkowej pożyczki do wysokości pierwotnej pożyczki, lub bez dodatkowej pożyczki obniżenie wysokości rat. Udzielanie pożyczki dodatkowej, odpowiadającej cyfrze długu umorzonego bez konwersji, nie wcześniej może mieć miejsce, jak po upływie lat 10 od czasu pierwszego zaciągnięcia w temże Towarzystwie pożyczki.

Odnowienie pożyczki z przyznaniem dodatkowej w większej ilości, niżeli pierwotna, może mieć miejsce,

jedynie w tym wypadku, jeżeli od czasu przyznania pierwotnej pożyczki wartość nieruchomości i dochód z niej brutto podniosły się nie mniej jak o jedną czwartą, w porównaniu z oszacowaniem, przy przystąpieniu do Towarzystwa dopełnionem, a nadto nie wcześniej, jak po upływie lat dziesięciu, od czasu przyznania pożyczki, przyczem nieumorzona część poprzedniego długu, stosownie do woli stowarzyszonego, konwertuje się lub pozostaje w dawnej serji.

Przy każdym odnowieniu pożyczki wymaga się sprawdzenia poprzedniego oszacowania nieruchomości, w razie znacznych jej zmian, jak również w wypadkach zażądania pożyczki dodatkowej, przenoszącej wysokość pierwotnej, winno być dopełnionem i nowe oszacowanie.

§ 110

Pożyczki dodatkowe na budowie nowo wzniesione w nieruchomości, już przedtem w Towarzystwie zastawionej, udzielone będą na tych samych podstawach, co i nowe pożyczki.

§ 111.

W razie nieakuratności wypłat, dotyczących pierwszostkowej lub dodatkowej pożyczki Towarzystwa, na sprzedaż wystawia się cała nieruchomość w Towarzystwie zadłużona bez żadnego jej podziału.

§ 112.

Każde zabudowanie, w Towarzystwie zadłużone, winno być ubezpieczone od ognia w instytucji rządowej, przyczem zabudowania, na które żąda się pożyczki więcej niż 5.000 rubli, na tę przewyższającą sumę winny być zaasekurowane w instytucjach prywatnych, koncesjonowanych przez władze i przyjętych przez Dyрекcję Towarzystwa Kredytowego, z zachowaniem obowiązujących w tym względzie przepisów.

§ 113.

W razie zniszczenia przez ogień nieruchomości pod ubezpieczenie poddanej, też Towarzystwo ma prawo podnieść z właściwej instytucji asekuracyjnej, na rachunek wynagrodzenia właścicielowi przypadającego, sumę równą nieumorzonej reszcie pożyczki Towarzystwa Kredytowego z wszelkimi zalegającymi ratami terminowymi, karami i kosztami. Następnie Towarzystwo zakupuje listy zastawne na sumę, jaka się okaże potrzebną dla wystąpienia z Towarzystwa, odpowiednio do § 18. Mogąca okazać się przytem reszta, zwróconą zostaje instytucji ubezpieczeń dla wydania komu należy, według obowiązujących przepisów.

Pożyczka, zwrócona tym sposobem Towarzystwu, wykreśloną zostaje z hipoteki.

Wynagrodzenie asekuracyjne wydaje się Towarzystwu na prostą odezwę jego Dyrekcji, bez potrzeby zgody właściciela nieruchomości, lub wierzycieli hipotecznie na niej ubezpieczonych.

§ 114.

Gdyby nieruchomość, w Towarzystwie zadłużona, w części tylko zgorzała, lub w części została uszkodzona, lub zniszczoną, Towarzystwo rozpoznaje, czy pozostała nieumorzona reszta pożyczki jest, według przepisów Ustawy niniejszej, dostatecznie zabezpieczoną. Jeżeli ubezpieczenie uznaniem będzie za dostateczne, stosunki Towarzystwa z właścicielem nieruchomości, w części spalonej, uszkodzonej, lub zniszczonej, pozostają bez zmiany. W razie przeciwnym, Towarzystwo oznacza ilość brakującego zabezpieczenia, odbiera odpowiednią sumę z wynagrodzenia, przypadającego za uszkodzoną przez pożar nieruchomość, z którą to sumą postępuje, stosownie do przepisu § poprzedzającego, nie wymagając na to

zgody ani właściciela nieruchomości uszkodzonej, ani też wierzycieli hipotecznych.

§ 115.

W wypadkach w § 113 i 114 wzmiankowanych, Dyrekcja Towarzystwa, na prośbę dłużników o pozostawienie im możliwości odbudowania spalonych zabudowań, lub poprawienia szkód przez ogień wyrządzonych na rachunek wynagrodzenia asekuracyjnego, może zatrzymać w kasie Towarzystwa odebrane z instytucji ubezpieczeń fundusze i wydawać takowe tymże dłużnikom częściowo, w miarę doprowadzenia do dobrego stanu uszkodzonych przez pożar części nieruchomości, pod warunkiem wszelako, ażeby wszystkie, przypadające od tych dłużników raty terminowe od pożyczek Towarzystwa, całkowicie z tych funduszy zatrzymywane były,

Wynagrodzenie asekuracyjne, w kasie Towarzystwa zatrzymane, nie ulega żadnemu aresztowi, ani wypowiedzeniu. Jeżeli zaś odbudowanie nie nastąpi w ciągu czterech lat po pożarze, wyżej wspomniane wynagrodzenie asekuracyjne obrócone zostanie na umorzenie pożyczki w sposób, wskazany w §§ 113 i 114 Ustawy niniejszej.

Instytucja ubezpieczeń obowiązana jest do czasu otrzymania odezwy Dyrekcji Towarzystwa, wstrzymać wszelkie wydawanie wynagrodzeń i zaliczeń należnych z powodu zniszczenia, lub uszkodzenia przez ogień nieruchomości, w Towarzystwie zadłużonej.

Członek Towarzystwa, który wskutek niespełnienia przepisów asekuracyjnych pozbawiony został całości lub części wynagrodzenia ubezpieczeniowego prócz odpowiedzialności jaka spada na odłożoną nieruchomość (§ 2 Ustawy Towarzystwa) odpowiada całym swoim pozostałym majątkiem za nieotrzymanie wynagrodzenia.

Polisy na ubezpieczone nieruchomości, zadłużone w Towarzystwie, przesyłają się przez prywatne

Towarzystwa ubezpieczeniowe bezpośrednio do Dyrekcji Towarzystwa Kredytowego.

Rządowe lub też prywatne Towarzystwa ubezpieczeniowe wypłacają należne wynagrodzenia Towarzystwu Kredytowemu na zasadzie §§ 113, 114 i 115 Ustawy Towarzystwa.

§ 116,

Towarzystwo zawiera umowę z instytucjami asurakcyjnymi (§ 112), co do wzajemnych zobowiązań, jakie uznane będą za potrzebne. Przepisy, na podstawie takiej umowy ułożone, winny być przez Dyрекcję podane do powszechnej wiadomości.

Łow 2706

